naš čas

cena 300 dinarjev
številka 3(909)

glasilo socialistične zveze delovnega ljudstva velenje

titovo velenje, 21. januarja 1988

O prestrukturiranju gospodarstva

V politični šoli Josip Broz Tito v Kumrovcu je pripravil Občinski komite Zveze komunistov Slovenije Velenje seminar za sekretarje osnovnih organizacij Zveze komunistov.

Teme so bile skrbno izbrane. Med drugim so govorili o aktualnih družbeno ekonomskih razmerah, metodah političnega dela ter o nalogah na področju razvoja in prestrukturiranja gospodarstva. Več o seminarju na 2. strani.

Izdelan osnutek plana SKIS za letos

Več želja kot sredstev

Na Komunalni skupnosti občine Velenje so gotovo vedeli kaj hočejo, ko so se lotili planiranja za letošnje leto. Pristop, ki so ga uporabili, bi lahko s pridom uporabili še kje. V planiranje so stopili z enostavno predpostavko: čim več interesov bodo povezali, čim več želja in potreb vključili v program in se o tistih, za katere bo zmanjkalo denarja pogovorili s tistimi, ki so postavke predlagali, bolj bomo zadovoljni. Vsi, tako uporabniki kot izvajalci.

Pripravo osnutka plana so sklenili s skupnim sestankom vseh zainteresiranih delegacij Komunalne skupnosti, ki je bil v *ponedeljek*. Torej so dali vsem še eno priložnost, da pred oblikovanjem predloga stvari razjasnijo.

Osnutek, ki ga bodo verjetno na skupščini »prekvalificirali« kar v predlog, bodo delegatom skupščine Komunalne skupnosti posredovali v sprejem na seji, ki bo predvidoma v začetku februarja.

Žal je zaradi prevelikega razkoraka med željami in potrebami ter na drugi strani razpoložljivimi sredstvi prišlo do tega, da je bilo potrebno že v fazi oblikovanja osnutka, ko so postavke tudi denarno ovrednotili, potrebno črtati precej nalog. Vendar tudi te, ki so izpadle, niso črtali za vedno. Če prej ne, bodo prišle kot prednostne naloge v program že pri oblikovanju plana za leto 1989.

Največ razprave je na skupnem sestanku zainteresiranih delegacij spodbudilo vnovično črtanje vgradnje merilcev toplotne energije iz plana. Črtanje iz plana so oblikovalci in predlagatelji osnutka utemeljili s preprostim a žal resničnim dejstvom — zaradi premalo sredstev in premalo dodelanega sistema. Pravzaprav je bila to dobra podlaga za razmišljanje o tem, kako nesmotrno in razsipniško se obnašamo z energijo. O kakšnem varčevanju žal še ni veliko sledu, zato so tudi predlagali povsem konkretne predloge, kako bi se te stvari lahko lotili.

(mkp)

OK ZSMS Velenje

O bližnjih nalogah

Pred mladimi velenjske občine je programsko-volilna seja. Zato je povsem razumljiv pester in obsežen dnevni red petkove seje predsedstva občinske konference ZSMS Velenje. Poleg delovnega programa za to leto se naj bi na njej pogovorili o pripravah na majsko sejo, o organizaciji Naše besede 88, o pohodu po poteh XIV divizije. Spregovorili pa bodo še o kvizu »Mladi in kmetijstvo«.

Izvršni svet Sob Velenje

Novi prostorski dokumenti

Prva seja izvršnega sveta v tem letu je potekala v znamenju sklepov o javnih razgrnitvah zazidalnih načrtov. Tako so razgrnili osnutek zazidalnega načrta za industrijsko cono zahod, ki zajema prostor med reko Pako, nadzorništvom Elektro Slovenj Gradec in industrijsko cesto. Tu je predvideno nadzorništvo delovne organizacije NIVO Celje, z racionalnim posegom v prostor pa bo mogoče tu zagotoviti tudi potrebne prostore Cestnega podjetja Celje.

Zanimiv je vsekakor tudi osnutek zazidalnega načrta Selo, ki obravnava področje med sosesko Šalek III, reko Pako, Konovim in industrijsko cono. Pripravljeni sta dve varianti tega zazidalnega načrta in sicer bi pridobili po prvi v blokovni gradnji 345, po drugi pa približno 445 stanovanj.

Člani izvršnega sveta velenjske občinske skupščine so se precej časa zadržali pri treh različicah strokovnih rešitev lokacijskega načrta za obnovo Kidričeve ceste od mostu čez Pako do križišča s Koroško cesto. Obnova te ceste je vsekakor potrebna, saj bomo z njo odpravili tudi črno prometno točko. Je pa zelo zahtevna, saj pomeni velik poseg v prostor. Težko bo rešiti dovoze nanjo s krajevne skupnosti Šmartno ter nadomestiti parkirišča ob Nami in Družbeni prehrani REK. Člani izvršnega sveta so sprejeli sklep o razgrnitvi vseh treh predvidenih variant, menili pa so tudi, da bi bilo potrebno proučiti možnost o uvedbi enosmernega prometa na tem področju. S tem bi izkoristili tudi Jenkovo in Tomšičevo cesto.

Vsi omenjeni prostorski dokumenti so javno razgrnjeni v prostorih občinske skupščine, Zavoda za urbanizem in seveda v krajevnih kupnostih, ki želijo na teh področjih. Prav je, da se vsi zainteresirani pravočasno vključijo v razprave in tako prispevajo, da bodo gradnje na teh področjih v skladu z družbenimi interesi.

Na zadnji seji izvršnega sveta so obravnavali še predlog odloka o zazidalnem načrtu za Staro Velenje.

Osnutek tega odloka je že bil obravnavan na zborih skupščine, kjer je bilo podanih tudi nekaj pripomb, ki so jih že uskladili.

Tako je Komite za planiranje, gospodarstvo in varstvo okolja posredoval pri stanovanjski skupnosti, ki bo nosilec uresničitve tega zazidalnega načrta, da bodo prenovo izvajali po samoupravnem sporazumu, ki je predpisan v 9. členu odloka. Stari trg bodo v celoti razbremenili tovornega prometa.

Tu je še vprašanje namembnosti vile Biance, ki pomeni materialno in tehnično zelo zahtevno prenovo. Pridobiti bo treba investitorje, ki bodo tudi sposobni zagotavljati vzdrževanje prenovljenega objekta. Člani izvršnega sveta so podprli usmeritev, da se objekt prioritetno nameni kulturni dejavnosti skladno s programom občinske kulturne skupnosti, verjetno pa bi tu lahko našli prostore tudi za potrebe telesno kulturne skupnosti. Program koriščenja prostora je potrebno uskladiti na odboru za spremljanje prenove.

(mz)

Konferenca Zveze sindikatov Gorenje

Podrobni programi aktivnosti za uresničitev letošnjih nalog

V sestavljeni organizaciji združenega dela Gorenje končujejo s pripravami na konstitutivno sejo Konference zveze sindikatov Gorenja. O pripravah nanjo so govorili na zadnji razširjeni seji Konference ZS, ki so se je udeležili tudi predsedniki delavskih svetov in sekretarji organizacij ZK Gorenjevih delovnih organizacij.

Osrednja točka dnevnega reda zadnje razširjene seje Konference ZS Gorenje je bila ocena stanja in aktivnosti ob sprejemu planskih usmeritev za leto 1988, in to na osnovi »Ocene dosedanjega dela in trenutnega poslovnega stanja ter programa bodočih aktivnosti za preseganje zapletenega gospodarskega položaja,« ki jo je pripravil poslovodni odbor sozda Gorenje. Dogovorjeno je bilo, da je treba v vseh delovnih okoljih izoblikovati podrobne programe aktivnosti za uresničitev letošnjih planskih ciljev; samoupravni organi temeljnih in delovnih organizacij pa bodo sprejemali planske usmeritve zadnje dni januarja.

Ob tem so udeleženci seje sklenili, da bodo vse družbenopolitične organizacije v Gorenju ocenile svoje dosedanje delo in preverile oblike in metode dela. Zlasti pomembne bodo ugotovitve, kot so poudarili posamezni razpravljalci, o tem, kakšna je dejanska vloga družbenopolitičnih organizacij, kako blizu so delavcem, kakšen je njihov odnos do dela delavcev in samoupravnih organov, kako zagotavljajo pretok informacij, kakšna je njihova lastna kadrovska politika itd. Prav v vseh okoljih pa je treba poživiti delo družbenopolitičnih organizacij in njihovo učinkovitost, zlasti še pri neposredni družbeno politični aktivnosti.

Na seji, ki so se je udeležili tudi predstavniki Medobčinskega sveta ZSS Celje, Republiškega odbora sindikata delavcev kovinske in elektroindustrije Slovenije in Občinskega sveta ZSS Velenje, so se seznanili tudi z ugotovitvami iz vprašalnika o uresničevanju vloge in funkcij zveze sindikatov v Gorenju. Ugotovitve bodo obravnavali v OO ZS in sprejeli ukrepe za odpravo pomanjkljivosti. Dogovorili pa so se, da bodo na eni od prihodnjih sej Konference ZS Gorenja spregovorili o pomenu in vsebini integracijskih procesov v tem poslovnem sistemu.

Že uvodoma smo zapisali, da v Gorenju zaključujejo priprave na konstitutivno sejo Konference ZS. Med več evidentiranimi kandidati so na zadnji seji sklenili, da predlagajo za novega predsednika Konference ZS sozda Gorenje Vlada Rančigaja, strojnega delovodja, vodja prototipne delavnice v Gorenju Gospodinjski aparati.

N. K.

Počitnice so tu

Počitnice so tu! Dnevi napornega šolskega dela so se zdaj iztekli tudi za naše šolarje. Že v prejšnji številki Našega časa smo predstavili obsežen program aktivnosti, ki ga je zbrala Občinska zveza prijateljev mladine Velenje, pripravili pa ga bodo številni izvajalci. Vse je torej pripravljeno, le sneg še manjka. Vsi skupaj držimo pesti, da bi ga v prihodnjih štirinajstih dneh vendarle dočakali.

Za vsak primer, če se ta želja ne bo uresničila, pa je tudi drugih aktivnosti veliko. Vrata bodo šolarjem skoraj povsod odprta.

V popestritev počitnic se vključuje tudi občinska konferenca ZSMS Velenje, ki bo pripravila danes ob 17. uri v Rdeči dvorani v Titovem Velenju počitniški ples, na katerega vabijo vse mladince.

KJE SI SNEG? — Takole je bilo lani med počitnicami. Le kako bo letos? Počitnice so pred durmi, »pravi« odgovor pa bi zato moral priti čimprej. (b. m.)

Občina Mozirje

Priprave na mesec kulture

Čas neusmiljeno hiti in kaj kmalu bo na koledarju februar, slovenski mesec kulture. Nanj se pridno pripravljajo tudi v mozirski občini. Vsa prejšnja leta so prireditve v teh pomembnih dneh namenjali prikazu kulturne ustvarjalnosti in poustvarjalnosti domačih ljubiteljev kulturne dejavnosti, z izmenjavo med posameznimi kraji seveda. V februarju se bo torej po vseh krajih mozirske občine zvrstilo veliko kulturnih dogodkov, ki jih bodo pripravila prosvetna društva, šolska kulturno-umetniška društva, matična knjižnica Mozirje in galerija mozirskega kulturnega doma, glasbena šola in delavska godba na pihala.

Skupno bodo predstavili gledališke in lutkovne igrice, koncerte moških, ženskih in mešanih pevskih zborov, pevske, plesne in recitacijske predstave šolskih kulturno-umetniških društev, literarne večere v mozirski knjižnici, razstavo kiparskih del, koncerte učencev glasbene šole, godbe na pihala in druge oblike dejavnosti.

Otvoritvena slovesnost meseca kulture s podelitvijo priznanj občinske kulturne skupnosti in zveze kulturnih organizacij občine Mozirje bo tokrat v soboto, 6. februarja, v Novi Štifti. Seveda si v vsej občini želijo, da vsa bogata ponudba kulturnih užitkov ne bi ostala sama sebi namen. Prebivalci vseh krajev naj sprejmejo to ponudbo, saj so polne dvorane največja nagrada in zadovoljstvo za vso ljubiteljsko dejavnost in za mnoge ure odrekanj njenih nosilcev.

j. p.

Super model

formula El

Elkroj

Gornji Grad

Končno dober in bogat sprejem

Z otvoritvene slovesnosti v Gornjem gradu

V krajevni skupnosti Gornji grad, bolje rečeno v njenem ožjem središču, so v petek dopoldne s priložnostno slovesnostjo obeležili pričetek delovanja kabelskega televizijskega omrežja. Akcije so se lotili lansko poletje in jo po vseh začetnih težavah sklenili v rekordnem času. Pridobili so 150 priključkov, zasluga za vse skupaj pa gre predvsem zavzetim posameznikom, seveda tudi krajanom in delovnima organizacijama Gorenje — Servis in Gorenje — Elrad. V Gornjem gradu so torej bogatejši za kopico novih programov, predvsem pa za zares dober sprejem obeh ljubljanskih, ki so ju poprej komajda videli. Seveda je ta akcija spodbudila tudi prebivalce ostalih krajev Gornje Savinjske doline, ki so s svojimi akcijami že pričeli, seveda vsak na svoj način, skleniti pa jih nameravajo najkasneje do poletja. Krajšo slovesnost v Gornjem gradu so s svojim nastopom obogatili domači osnovnošolci, udeležili pa so se je predstavniki družbeno-politične in krajevne skupnosti, Gorenja in številni krajani.

Seminar za sekretarje osnovnih organizacij ZK

V vseh okoljih se moramo zares opreti na lastne sile

Komite občinske konference Zveze komunistov Slovenije Velenje je pripravil zadnjo soboto v Politični šoli Josipa Broza Tita v Kumrovcu celodnevni seminar za sekretarje osnovnih organizacij Zveze komunistov. Seminar je dobro uspel. Udeležila se ga je večina vabljenih. Teme so bile zares skrbno izbrane in so pritegnile pozornost slušateljev.

O aktualnih družbeno ekonomskih in političnih razmerah v Sloveniji in Jugoslaviji je zbranim govoril **Emil Štern,** član predsedstva centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije. Še posebej je izpostavil krizo današnjega časa — omajano zaupanje, ki je prisotno na vseh ravneh. Opozoril je tudi na vse več egoizma, tako med posamezniki, organizacijami združenega dela, občinami in republikami.« Komunisti se nikakor ne moremo strinjati z vse bolj prevladujočo filozofijo nedela,« je poudaril. Mnogi pri nas namreč razumejo našo družbo enakosti v pravicah, pozabljajo pa, da je treba dati delu čast in oblast.

Posebno pozornost je namenil sprejemanju letošnje zvezne resolucije, kjer smo se Slovenci zavzemali za večje spodbujanje izvoza, ki prav gotovo pomeni pot iz krize iz katere sicer vsi želimo, nismo pa še enotni, kakšna naj bo ta pot, kaj želimo doseči. Po njegovem je treba podpreti tiste nosilce gospodarstva, ki so nas sposobni potegniti iz krize.

Predvsem pa mora zveza komunistov ljudem jasno povedati kaj z določenimi spremembami želimo doseči. To je na primer ob predvidenih ustavnih spremembah tudi storila. Od ustavnih sprememb pričakujemo več samoupravljanja, večje uveljavljanje trga, odpiranje v svet . . .

(Dalje na 2. strani)

Politično šolo Josip Broz Titovo je udeležencem seminarja predstavil direktor **Emil Rojc.** V njej se letos šola že trinajsta generacija. Čeprav je dalo dosedanje izobraževanje v tej šoli dobre rezultate, pripravljajo spremembe, saj ocenjujejo, da bi lahko organizirali množičnejše izobraževalne oblike. Tako naj bi se v bodoče v tej šoli izobraževale skupine »podiplomcev« s področja družboslovja. Dosedanjo enoletno politično šolo bodo z intenzivnejšim delom skrajšali na pol leta. Izvajali pa bodo še seminarje za vodilne kadre v zvezi komunistov, za različne homogene skupine (na primer komuniste, ki delajo v informiranju . . .) razne tribune in mednarodne kolokvije.

Emil Rojc pa je sekretarjem zveze komunistov iz občine Velenje govoril tudi o oblikah političnega dela, pri čemer je še zlasti izpostavil potrebno prenovo, s katero želimo doseči večjo učinkovitost.

Nadvse zanimivo je bilo tudi podajanje **Cirila Baškoviča**, izvršnega sekretarja CK ZKS Slovenije. Govoril je o uresničevanju kongresnih usmeritev na področju razvoja in prestrukturiranja gospodarstva. Poudaril je, da moramo k temu nemudoma pristopiti in dvigniti gospodarstvo na svetovno raven. Sicer bi se tudi v Sloveniji že v petih letih pripetilo, da ne bi imela več kam izvažati. Njegovo podajanje so na konkretnem primeru iz lastnega delovnega okolja ponazorili predstavniki Gorenja — predsednik poslovodnega odbora sozda Gorenje **Herman Rigelnik** ter podpredsednika **Jože Zagožen in Andrej Kržič.**

Sekretarje so seznanili z uspešnim potekom sanacije ter programom prestrukturiranja. Govorili pa so tudi o planiranju v teh zapletenih pogojih. Vendar pa so ob tem poudarili, da so v tem delovnem okolju z 22 tisoč zaposlenimi pri načrtovanju izhajali iz osnovnih usmeritev, da bodo v letošnjem letu dvignili osebne dohodke bolj kot v republiki, doseči pa morajo kar 30 milijard dinarjev za akumulacijo. Zaključiti morajo 12 investicij, ki so jih začeli že lani ter pričeti 11 novih. Izvoz pa nameravajo povečati kar za 30 odstotkov.

To so torej njihove osnovne usmeritve, ki jih morajo, kot poudarjajo, doseči v vsakih pogojih gospodarjenja. Ti so sicer zares težki in se borijo, da bi se spremenili, vendar pa ocenjujejo, da v marsikaterem delovnem okolju vendarle preveč tarnajo in tudi lastne slabosti pripisujejo zunanjim dejavnikom.

V programu seminarja je bilo tudi delo po skupinah, ki pa ga zaradi pomanjkanja časa niso uspeli uresničiti. V tem delu naj bi se bili dogovorili tudi za konkretne naloge osnovnih organizacij. Ta del programa izobraževanja bo občinski komite pripravil za sekretarje še v zimskem času.

M. Zakošek

Udeleženci seminarja so bili s programom zadovoljni

O sanacijskem programu Elektrokovinarske opreme

Komunisti se morajo aktivneje vključevati

Aprila lani je bil izrečen za delovno organizacijo Elektrokovinarska oprema iz Titovega Velenja ukrep družbenega varstva, saj v tem delovnem okolju, kljub prizadevanjem, niso uspeli preseči nakopičenih težav.

Začasni kolegijski poslovodni organ je moral seveda najprej oceniti dejanski položaj Elektrokovinarske opreme in pripraviti na osnovi tega sanacijski program.

Prvo varianto tega programa so izdelali že decembra lani. V njej so ocenili, da je rešitev EKA v povezavi z Gorenjem. Vendar pa je bilo še veliko stvari nedorečenih, zato člani velenjskega izvršnega sveta, ko so to obravnavali, razprave niso sklenili.

V zadnjih dneh je bila pripravljena še druga varianta tega sanacijskega programa, v kateri ocenjujejo, kako bi bilo mogoče EKO sanirati brez omenjene povezave.

O obeh teh dveh variantah sanacijskega programa delovne organizacije EKO je na zadnji seji govorilo predsedstvo OK ZKS Velenje. Ocenjevali so sicer predvsem vključevanje komunistov tega delovnega okolja v to sanacijo, saj po njihovem mnenju ti niso bili dovolj učinkoviti.

V času obravnav sanacijskih programov v lastnem okolju morajo aktivnosti povečati in speljati tudi zahtevano diferenciacijo v osnovnih organizacijah.

Pri obravnavi variant sanacijskih programov so se člani predsedstva nagibali k prvi, ki predvideva povezavo z Gorenjem. Druga namreč ni dovolj prepričljiva, saj bazira na zmanjševanju števila zaposlenih, povečani produktivnosti ter na vključevanju velikih sredstev družbeno politične skupnosti, na katere pa ni mogoče računati.

Komunisti pa so predlagali, da se izdela še tretja varianta, to pa bi bila likvidacija te delovne organizacije, ki prav tako ni izključena. Delavci v tem delovnem okolju naj resno in odgovorno spregovorijo o vseh predlogih sanacijskih programov, še posebej komunisti pa morajo storiti vse, da bo izbrana resnično najustreznejša varianta. Pri tem jim bo seveda pomagala tudi občinska organizacija ZK.

(mz)

Sindikat

Delavce temeljito seznaniti

Naj ne bo odveč, če uvodoma zapišemo misel, ki je na Predsedstvu Občinskega sveta ZSS Velenje niso izrekli prvič, je pa tesno povezana z ukrepi in izvajanjem ukrepov družbenega varstva v organizacijah združenega dela. Ko izrekamo ukrep družbenega varstva v organizacijo združenega dela pošljemo začasni poslovodni — po navadi je to kolektivni — organ, ki pa ga potem pogosto prepustimo bolj samemu sebi, izkušnjam, znanju in iznajdljivosti. Pa bi bilo najbrž prav, da bi se v bodoče ob takšnem ukrepu zraven vključili s svojimi pogledi in spremljajočimi programi tudi tisti pomembni dejavniki, ki lahko kasneje pri sanaciji veliko pripomorejo. Recimo izvršni svet, gospodarska zbornica, banka, pa najbrž še kdo.

Sanacijski program delovne organizacije Eko je s svojega zornega kota obravnavalo tudi predsedstvo občinskega sindikata. Ocenilo je, da je sanacijski program dovolj strokovno pripravljen, še posebno pa je pozdravilo variantni predlog pri odločanju o sanaciji Eka in dalo prednost prvi varianti, torej povezavi te delovne organizacije z Gorenjem. Še posebno pa so na tej seji naglasili, da je treba delavce Eka temeljito seznaniti s sanacijskim programom in to z vsemi variantami in jim pri tem jasno predstaviti tudi posledice, ki izhajajo iz ene ali druge možnosti. Dovolj jasno jim je treba predočiti, kaj pomeni sanacija z Gorenjem in kaj brez njega.

Sindikat v tej delovni organizaciji se je že doslej uspešno vključeval v ozdravitev delovne organizacije, predsedstvo pa je menilo, da bi bilo ob izdelavi sanacijskega programa smiselno tudi to, da sindikat Eka izdela svoj program dela in vključevanja v sanacijo.

(mkp)

Šmartno Titovo Velenje

Občni zbor borčevske organizacije

Člani krajevne borčevske organizacije Šmartno so se pred dnevi zbrali na rednem občnem zboru. Poleg ocene lastnega dela so na njem precej pozornosti namenili našim družbenim razmeram.

Tožili so nad cenami osnovnih življenjskih potrebščin, ki vrtoglavo rastejo, pa nad skromnimi pokojninami, s katero marsikateri borec ne more »shoditi« do konca meseca. Opozorili pa so med drugim tudi na bohotenje administracije, ki si jo že nekaj let prizadevamo omejiti ali celo zmanjšati. Prav tako na pomanjkanje odgovornosti pri sprejemanju raznih odločitev na vseh ravneh. V razpravi pa so se vprašali tudi, kam »gre« denar za zaklonišča.

Ob sprejemanju delovnega programa za letos so člani krajevne organizacije ZZB NOV Šmartno Titovo Velenje podprli prizadevanja slovenskih delegatov v zvezni skupščini. Hkrati pa obljubili, da se bodo po svojih močeh vključevali v reševanje težav naše družbenopolitične skupnosti.

L. Ojsteršek

Na rednem občnem zboru se je zbralo kar 141 članov, ki so kritično opozorili na nekatere pomanjkljivosti in se zavzeli za njihovo čimprejšnjo odpravo

Predsedstvo OK SZDL Mozirje

Priprave na male volitve

Konec tedna je bila v Mozirju seja predsedstva občinske konference socialistične zveze. Člani so v prvi točki obravnavali konstituiranje koordinacijskih odborov, svetov in komisij pri predsedstvu. V nadaljevanju so veliko pozornosti namenili resoluciji o družbeno-ekonomskem razvoju občine Mozirje v letošnjem letu in po razpravi oblikovali nekaj tehtnih pripomb in dopolnitev.

Osrednja točka je bila sprejem rokovnika za izvedbo posameznih nalog in opravil za izvolitev nosilcev delegatskih dolžnosti. Iztekel se je namreč dveletni mandat za nosilce vodilnih funkcij v samoupravnih interesnih skupnostih in v odborih občinske skupščine. Člani predsedstva občinske konference SZDL Mozirje so se dogovorili, da morajo postopek evidentiranja možnih kandidatov opraviti do 8. februarja, do 15. februarja pa morajo vse skupščine samoupravnih interesnih skupnosti in občinska skupščina oceniti delo nosilcev teh nalog in v preteklih dveh letih, kar bo pogoj za nadaljnje volilne postopke.

j. p.

Sindikalni posvet

Predsedniki sindikalnih organizacij se bodo jutri zbrali v Topolšici na enodnevnem posvetu.

V dopoldanskem delu jih bodo predstavniki sozda REK Franc Leskošek-Luka, sozda Gorenje in Zdravstvenega centra Velenje seznanili z gospodarjenjem in razvojnimi usmeritvami. Popoldan pa bodo spregovorili o vlogi in nalogah sindikata v političnem sistemu.

(mkp)

Galerija Mozirje

Hranilništvo skozi čas

Hranilništvo je imelo na Slovenskem velik gospodarski in narodnostni pomen. O vsem tem se je doslej le malo govorilo in pisalo, zato je društvo računovodskih in finančnih delavcev občine Mozirje ob prazniku računovodskih in finančnih delavcev Jugoslavije v galeriji mozirskega kulturnega doma pripravilo razstavo o delu in razmerah na področju hranilništva v Gornji Savinjski dolini in na Štajerskem.

Razstavo so odprli v petek dopoldne in bo odprta do konca tega tedna. Postavil jo je arhiv občinske kulturne skupnosti in z njo predstavil tudi razvoj slovenske gospodarske samostojnosti v preteklem stoletju, predvsem seveda z vidika organizacije hranilništva. Razstava je ob tem tudi prava paša za oči. Prikazani so hranilniki iz številnih evropskih držav, hranilne knjižice naših in tujih denarnih zavodov, pa knjigovodske knjige, listine in podobni dokumenti, ki so bili svoje čase še kako pomemben odraz veličine posameznega denarnega zavoda. Zgodovinsko izročilo posebne vrste in velikega pomena torej, predvsem pa vredno ogleda.

j. p.

Analiza politično varnostnih razmer

Trenutne gospodarske in družbeno politične razmere terjajo nenehno preverjanje razmer, saj lahko le tako pravočasno in v celoti izkoristimo samoupravne poti pri razreševanju konfliktnih stanj.

Komite za SLO in DS pri občinskem komiteju Zveze komunistov Slovenije Velenje je zato že decembra sklical predsednike komitejev za SLO večjih delovnih organizacij in zahteval, da pripravijo analizo politično varnostnih razmer v svojih delovnih okoljih. Še posebej skrbno so se pogovorili s predstavniki tistih delovnih organizacij, kjer je opaznega več nezadovoljstva. Prve dni januarja pa so zahtevali enako oceno tudi iz drugih delovnih okolij.

Komiteji za SLO in DS so morali predvsem oceniti stanje in odnose med zaposlenimi delavci, poslovodno strukturo in samoupravnimi organi, stanje na področju osebnih dohodkov, programe ukrepov za izboljšanje gospodarjenja in s tem povečanje osebnih dohodkov, aktivnosti in naloge družbeno političnih organizacij . . .

Na osnovi tega so pripravili oceno politično varnostnih razmer v občini, iz katere je razvidno, da smo uspeli doslej v občini vse zapletene razmere s samoupravnim dogovarjanjem obvladovati. Seveda pa je potrebno stanje na tem področju nenehno spremljati. Komite za SLO in DS pa bo v prihodnje začrtal tudi več izobraževalnih oblik za predsednike komitejev za SLO delovnih organizacij.

(mz)

Počitniške prireditve

Kaj vse bodo v Gornji Savinjski dolini pripravili za otroke med počitnicami do prejšnje številke ni bilo moč zbrati, vsaj na enem mestu ne. Zato se je ponujal sklep, da bo vsega skupaj bolj malo. Te vrstice so nekoliko razburile mozirsko društvo prijateljev mladine, prav toliko, da so poslali svoj program. Tako bodo prihodnji teden pripravili začetni in nadaljevalni smučarski tečaj, od te sobote pa do konca prihodnjega tedna pa bodo organizirali tudi drsanje za začetnike. Prav tako bo vsak dan med počitnicami odprta šolska telovadnica za ljubitelje namiznega tenisa, za konec počitnic pa pripravljajo še sklepno tekmo. Društvo bo pripravilo tudi enkratno plavanje v bazenu, povabljeni so tudi neplavalci. Matična knjižnica bo vsak dan pripravljala ure pravljic, prosvetno društvo pa bo poskrbelo za štiri filmske predstave za otroke. Le sneg še manjka, pa otrokom v Mozirju ne bo dolgčas.

j. p.

»NAŠ ČAS«, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva Velenje, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAŠ ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; od 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstdnevnik »Šaleški rudar«, kot tednik pa izhaja »Naš čas« od 1. marca 1973.

Uredništvo: Stane Vovk (v. d. direktor in glavni urednik), Boris Zakošek (. . . odgovorni urednik), Milena Krstič-Planinc, Bogdan Mugerle, Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob četrtkih.

Sedež uredništva in uprave: Titovo Velenje, cesta Františka Foita 10, telefon (063) 853-451, 856-955, 855-450. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 300 dinarjev. Mesečna naročnina 1.100 dinarjev, polletna naročnina za individualne naročnike 6.600 dinarjev, za tujino 11.200 dinarjev.

Žiro račun pri SDK, podružnica Titovo Velenje, številka 52800—603-38482.

Grafična priprava, korekture, tisk in odprema: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »Naš čas« se po mnenju sekretariata za informiranje izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljni davek od prometa proizvodov.

Na sejmu »Moda 88« Ljubljanski zmaj Modnemu salonu

Mnogi so nam nevoščljivi

Na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani so prejšnji petek zaprli 33. sejem mode, ki je bil po ocenah vrhunec dosežkov modnih tokov v naši državi. Svoje izdelke in kolekcije so predstavili vsi tekstilni kolektivi, med njimi tudi M club iz Titovega Velenja. Ta je obiskovalcem in seveda tudi strokovni žiriji prikazal popolnoma novo linijo, poimenovali so jo »agent linija«, njena posebnost pa je v tem, da je namenjena predvsem poslovnemu človeku in da upošteva vse zadnje modne zakonitosti v svetu. S to linijo ne ponujajo le gole obleke, kot je povedal direktor Marjan Gaberšek, ampak so ji dodali tudi pripadajočo srajco in kravato — skratka, vse v barvnem stilu celotivo oblečenega poslovnega človeka. Ta kolekcija je navdušila tudi člane strokovne žirije in Modni salon je zanjo prejel Ljubljanskega zmaja, najvišje sejemsko priznanje. »Zelo smo se ga razveselili,« pravi Marjan Gaberšek.

»Z nas je bilo to kar mala senzacija, da smo tako visoko priznanje prejeli ob tako priznanih proizvajalcih, kot so na primer Mura in drugi. Tokrat smo bili z našo kolekcijo resnično brez tekmecev.«

Torej ste novo leto uspešno začeli, z lepim priznanjem?

»Tudi ta nagrada nam bo dala novih moči, saj jo bomo zelo potrebovali. Položaj na področju tekstilne industrije, oziroma na področju predelave tekstila in konfekcije ni rožnat. Mislim, da je v največji krizi v vseh povojnih letih. Ocenjujemo, da se bo prodaja na domačem tržišču zmanjšala za polovico, in da bodo »šle« tako, kot v vseh kriznih časih stvari, ki so dobre oziroma najboljše, da praktično poprečja ne sme biti več. To stanje nas ni našlo nepripravljenih in načrtujemo, da bomo že v tem letu namenili 50 odstotkov zmogljivosti izvozu, tržiščem v Italiji in Nemčiji. Tudi domačemu trgu bomo ponudili najboljše in naše prestrukturiranje naj bi prav v tem kriznem obdobju prišlo do polne veljave. Pri tem pa bi rad poudaril tole: upam, da bo to krizno obdobje naredilo red na področju tekstilne industrije. V zadnjih dveh letih je bilo zaposlovanje prav na tem področju tako rekoč eksplozivno in predelave konfekcije in tekstila je toliko kot nikjer drugje. Zato tudi takšne težave. Te pa seveda izhajajo tudi iz zelo zmanjšane kupne moči na jugoslovanskem tržišču.«

Boste tudi letos presenetili s kakšnim zanimivim poslovnim korakom?

»Ob ustaljenih programih se prav sedaj pripravljamo na prodajo za naslednjo sezono jesen-zima. Naš že sedaj ustaljeni program Bojan Križaj-M club bomo vsekakor še naprej razvijali. K tem pa dodajamo še našo »agent linijo«, ki naj bi predstavljala vrhunec dosežkov naše delovne organizacije. Ob tem, da se vse pogosteje pojavljamo, oblačimo vrhunske športnike, imamo tudi precej težav. Te izhajajo tudi iz nevoščljivosti. No, kljub temu M club gre naprej. Letos bomo prisotni tudi na največjem teniškem tekmovanju Davis kupu, v katerem bo naša reprezentanca nastopala v prvi skupini. Že za prvo srečanje z Indijci bo opremljena z oblačili M cluba. Prav tako za dvoboj z Italijani, ki bo prav tako v gosteh. Dogovarjamo se tudi, da bi celotna naša teniška reprezentanca z Živojinovičem na čelu prišla na priprave k

Marjan Gaberšek

nam, in da bi pripravili dvoboj reprezentance Jugoslavije — z M clubom, za katerega bi igrala Živojinović in Orešar. Dobro kaže med pogovori s »Formulo 1«, z nemško ekipo z Johansonom na čelu. Z nemškim vodjem ekipe se namreč dogovarjamo, da bi eno njihovo ekipo oblekli tudi z oblačili M cluba. Še naprej pa bo ostalo naše tradicionalno sodelovanje s smučarji, košarkarji in tako naprej, saj so vsi zadovoljni z nami, mi pa seveda z njimi, sploh takrat, ko dosegajo vrhunske rezultate.«

Bližajo se olimpijske igre. Bomo tudi tam videli znak M club?

»Seveda. Po velikih težavah, predvsem zaradi velike nevoščljivosti, smo se končno le dogovorili, da bomo med glavnimi opremljevalci celotnega jugoslovanskega zastopstva v Calgariju.«

Zahteve kupcev terjajo, če uporabljamo že vaše znano načelo »mi pa gremo naprej«, da morate resnično stalno hoditi naprej in niti koraka zastajati. To pa seveda od delavcev terja veliko odgovornega dela.

»Moram reči, da se delavci tega zavedajo. Velikokrat delamo v podaljšanem delovnem času, ne poznamo prostih sobot.«

So za to tudi ustrezno nagrajeni?

»Primerjava tega v občini zaradi energetike ni mogoča. Zato se primerjamo z našo dejavnostjo. Tu smo z osebnimi dohodki v vrhu, ker pač nagrajevanje jemljemo zelo resno in delimo toliko kot ustvarimo. Naša merila so takšna, da smo gotovo eni redkih, ko se lahko na enakem delovnem mestu pridnost nagrajuje tudi z razliko celega osebnega dohodka. Mislimo, da je edina primerna pot, da ob količini postavljamo na prvo mesto tudi kakovost, saj se vse bolj zavedamo, da je dobro nagrajen izdelek vedno večja vrednota.«

-vos-

Z Gospodarskega razstavišča »agent linija« Modnega salona

Tudi hlače M club

Moram pa omeniti še eno novost. Kozmetika že ima naš znak M-club, sedaj pa smo v sklepnih pogovorih z Žarjo iz Žalca o izdelavi ekskluzivnih hlač z znakom M club. To naše sodelovanje z njimi bo potekalo tako na področju izvoza kot pri izdelavi ekskluzivnih malih serij za področje jugoslovanskega trga v naši »agent liniji«.

10 let mladinske tovarne

Obrat Modnega salona v Gradu v Prekmurju letos slavi 10-letnico. Ta jubilej pa naj bi obrat, oziroma mladinska tovarna kot jo imenujejo, saj je bila zgrajena na osnovi sklepa kongresa mladine, proslavila v sklopu proslave dneva mladosti in naj bi bil to primer, kako naj bi mladi v Sloveniji proslavljali dan mladosti v bodoče. Prav v času sejma so se predstavniki M — cluba o tem pogovarjali z vodstvom republiške koonference ZSMS.

Srečanje

Jana Oremuž

Moda. Zanjo so trdili, da je domena žensk. Pa to že dolgo ne drži več. Tudi moški so radi lepo, elegantno, športno — skratka, modno oblečeni. Po zaslugi modne kreatorke Modnega salona iz Titovega Velenja Jane Oremuž so ti prejšnji teden dobili spet nekaj super modnega — oblačila »agent linije«. Tako so namreč odločili kritiki, ki so ocenili razstavljeno kolekcijo na nedavnem sejmu Mode '88 v Ljubljani. Prav najvišje priznanje — Ljubljanski zmaj — nas je spodbilo, da smo z Jano tudi malo poklepetali.

»Nobena novost na področju konfekcije in tekstila ni plod dela samega modnega kreatorja. Preden pride nov izdelek do potrošnika oziroma na razstavo, je potrebno veliko skupinskega dela, letanja od oddelka do oddelka,« je bila skromna sogovornica in nadaljevala: **»Vsa priznanja, s katerimi se ponaša M club, so tako pridobljena. Sicer pa je priznanje, vsaj zame, relativen pojem. Ne delamo zanje, ampak za potrošnika. Vodilo pri oblikovanju »agent linije« nam je bilo — obleči moškega ali žensko elegantno, modno, toda še vedno športno, udobno in urejeno.«**

Sicer pa je svet mode poglavje zase. Tisti, ki se na tak ali drugačen način vrte v njem, pa morajo biti ustvarjalni, »široki«, imeti morajo malo fotografskih sposobnosti, pa dober spomin, budno spremljati vse,

Jana je v Modnem salonu v Titovem Velenju modna oblikovalka šele pet let. Da je uspešna, pa med drugim dokazujejo prejeta priznanja, ki so — po njenih besedah — plod skupinskega dela (foto vos)

kar se v tem svetu dogaja okrog njih, znati prilagajati modne muhe potrebam, možnostim in še bi lahko naštevali. »Popolnega »kopiranja« tu ni, čeprav nekateri mislijo drugače. Morda delček, vse drugo nastane v tvoji glavi.« **Neke okvirne usmeritve sicer modni oblikovalci dobijo, kar pa je mnogo premalo. Na skrbi imajo vse: od gumbov, materialov, podloge, zadrge, . . . Delo je naporno, zajema široko področje. Toda, zelo pestro. V njem se kar naprej nekaj dogaja, ne ponavlja. Spremlja te na vsakem koraku: na dopustu, doma, če si bolan. Ob 14. uri se večkrat ne da posloviti, ampak je treba večkrat posedeti v pisarni tudi popoldne.**

Jana pravi, da modni kreatorji, sploh če so tako uspešni kot ja sama, ne poznajo leta, ampak dve kolekciji: pomladpoletje, jesen-zima. Vsaka zahteva celega človeka. Zanjo je treba namreč pripraviti od 100 do 150 modelov, kar ni enostavno in lahko. To je le za redno proizvodnjo. Kje pa je še ekskluzivna kot je na primer Križajeva. V takih trenutkih Jana nima nič prostega časa. Tudi sicer mora velikokrat na pot. Ta zna biti zelo naporna, sploh, kadar je treba budno spremljati, opazovati in ocenjevati vse razstavljene izdelke na raznih sejmih.

O modi, delu modne oblikovalke, ki še zdaleč ni samo risanje, bi lahko govorili in govorili. Ponavadi nam za to področje ne zmanjka besed. Pa tudi še o čem drugem, o spremljajočih dogajanjih, trenutnih modnih muhah, . . . Vendar pa smo jo za konec pogovora raje pobarali o nosilcih modnih tokov v svetu: **»Na področju elegance, kjer prevladujeta suknjič in hlače, je Pariz pred Italijo. Kar pa se tiče športno uporabne mode, kamor se uvrščamo tudi mi, bi Italija znala biti prej.« Janino vodilo v prihodnje pa je: »Vedno lahko narediš kakšno stvar še boljšo. Kajti, ko se enkrat zadovoljiš, v poslu otopiš, nazaduješ in . . .«**

Razstavno prodajni center Gorenje

Ugodnejši nakup proizvodov

V vseh Gorenjevih razstavnoprodajnih centrih, torej tudi v Titovem Velenju, Nazarjah in na Muti, veljajo te dni za nakup nekaterih Gorenjevih izdelkov ugodnejši plačilni pogoji.

Nekatere vrste pralnih strojev, hladilno zamrzovalnih aparatov, štedilnikov, barvne televizijske sprejemnike in druge izdelke programa elektronike široke potrošnje prodajajo pri gotovinskem plačilu s 15 % popustom. Stavbno pohištvo, podstrešne stopnice, strešna okna in pohištvene elemente Vario 2000 prodajajo pri nakupu z gotovino z 20 % popustom. Kuhinjske in kopalniške elemente pa prodajajo pri gotovinskem plačilu prav tako s 25 % popustom. Izdelke Gorenja pa je mogoče v vseh razstavnoprodajnih centrih kupiti na 4 oziroma 6 obrokov s 5 oziroma 15 odstotno obrestno mero.

(an)

Nazarje

Prva specializirana prodajalna Gorenjevih malih gospodinjskih aparatov

Od petka, 22. januarja, bo Gorenjeva maloprodajna mreža bogatejša za prvi specializiran razstavnoprodajni center malih gospodinjskih aparatov pri nas. Uredili ga bodo v novih prostorih delovne organizacije Gorenje Mali gospodinjski aparati v Nazarjah, na voljo pa bodo vsi mali gospodinjski aparati iz proizvodnega in prodajnega programa Gorenje. V tem novem Gorenjevem centru bodo prodajali tudi izdelke Gorenjevega programa elektronike široke potrošnje.

Zapišimo, da je delovna organizacija Gorenje Commerce, v okviru katere deluje tudi maloprodajna mreža, posodobila razstavnoprodajni center v Mostarju in odprla nova v Prištini in Blažuju pri Sarajevu. Zraven prvega specializiranega centra z malimi gospodinjskimi aparati v Nazarjah bodo letos odprli nove razstavnoprodajne centre še v Lendavi, Gornji Radgoni in Nazarjah tako, da se bo njihovo število povečalo na 42.

(an)

Slovenska Bistrica

Priznanje Gorenju Gospodinjski aparati

Na osrednji slovesnosti ob prazniku občine Slovenska Bistrica so delovni organizaciji Gorenje Gospodinjski aparati Titovo Velenje podelili priznanje občine Slovenska Bistrica za področje gospodarstva.

Nov obrat tozda Pralnopolivalna tehnika Gorenja Gospodinjski aparati za proizvodnjo programatorjev za pralne stroje v Bistrici ob Sotli je največja lanskoletna pridobitev gospodarstva občine Slovenska Bistrica, posebej še s tako perspektivnim programom. Obrat, v katerem je zdaj nad 100 zaposlenih, so uredili v rekordnem času, Gorenje Gospodinjski aparati pa je razvoj in organizacijo obrata zastavilo tako, kot je v matični delovni organizaciji.

(ek)

Gorenje Gospodinjski aparati

Dopolnjen poslovodni odbor

Poslovodni odbor delovne organizacije Gorenje Gospodinjski aparati je sestavljalo tudi nekaj vršilcev dolžnosti članov. Delavski svet je na zadnji seji imenoval dosedanje vršilce dolžnosti za člane poslovodnega odbora.

Poslovodni odbor Gorenja Gospodinjski aparati sestavljajo Ladislav Grdina (predsednik), Valter Krušec (član, odgovoren za proizvodnjo), Martin Smrekar (razvoj), Erika Veršec (ekonomika in finance), Alojz Kovše (komerciala), Jože Dolinar (kakovost) in Drago Bahun (družbenoekonomski odnosi in kadri). Pomočnik poslovodnega odbora za investicije pa je Stane Valant.

(ek)

Gorenje Servis

Srečanje štipendistov

Delovna organizacija Gorenje Servis je pripravila zadnjo soboto, 16. januarja, srečanje s štipendisti. Predstavniki Gorenja Servis so štipendiste, vseh imajo 35, od tega 6 v drugih republikah, predstavili delovno organizacijo in njene razvojne načrte.

Med srečanjem so, med drugim, govorili o tesnejšem prihodnjem sodelovanju in še večjem vključenju štipendistov v življenje delovnega kolektiva.

Zapišimo še, da bo Gorenje Servis v novem šolskem letu razpisalo najmanj 30 novih štipendij, saj želijo zagotoviti še več strokovnjakov za uresničitev vse zahtevnejših razvojnih načrtov.

(ek)

Krajevna skupnost Dolič

Z delom in prizadevnostjo — hitreje k napredku

Krajevna skupnost Dolič sodi v občino Slovenj Gradec. V njej živi tisoč tristo krajanov. Lani so uspešno uresničili celoten program 3. samoprispevka, posodobili ceste, uredili avtobusna postajališča, zgradili otroško igrišče, položili asfalt pred zadružnim domom. Z denarjem krajevne skupnosti pa so posodobili in asfaltirali tudi cesto od trgovine do župnišča. Najbolj pa so lahko ponosni z delom, ki so ga opravili na področju telefonije. Za dan republike lani so telefoni zazvonili v 156. domovih. K uresničitvi tako smelo zastavljanega načrta pa so veliko prispevali tudi v slovenjegraški Komunalni skupnosti, pomagal je izvršni svet občine Slovenj Gradec in Komite za gospodarstvo, planiranje in varstvo okolja.

V Doliču se napredek vidi na vsakem koraku. Vseeno pa je treba nekaj več besed nameniti telefoniji. Levji delež pri izgradnji telefonskega omrežja ima vsekakor gradbeni odbor, ki se je prvič sestal februarja leta 1986. Odbor je vodil **Bogdan Hanžekovič**, ki je o delu povedal tole: »najprej smo zbrali možne naročnike, bilo jih je dvesto in spisek posredovali PTT-ju Maribor, oziroma temeljni organizaciji v Slovenj Gradcu. Po prvih pogovorih z njimi nismo dobili soglasja, ker so menili, da je mislinjska telefonska centrala premajhna. Takoj smo sklicali zbor krajanov, na katerega smo povabili tudi predsednika slovenjegraške občine in predstavnika pošte. Na tem sestanku je predsednik občine Slovenj Gradec, obljubil, da se bo osebno zavzel, da premagamo to težavo. Že pred koncem leta 1986 smo zbrali ves potreben denar in lani so centralo v Mislinji povečali za 390 številk. V maju smo nato podpisali sporazum s PTT-jem o zagotovitvi telefonskih priključkov, že prej pa zbirali prispevke naročnikov, tako da smo potreben material lahko takoj nabavili in s tem prihranili nekaj dragocenega denarja. 1. junija pa smo na trasi Mislinja—domačija Slapernik, v dolžini 13,5 kilometrov, zasadili prvo lopato.

In tako so se pričela zahtevna zemeljska dela. Da so kljub temu potekala hitro, gre zasluga vsem krajanom — naročnikom, ki so s svojim vestnim delom do roka izkopali šestdeset metrov rovov za kable. Ker je bil izkop zaradi zahtevnega terena izredno težak, smo se odločili za dodatno prostovoljno delo in sicer 24 ur vsak naročnik. V območju doline smo kabel položili v zemljo, to je bil primarni del. Položili smo tudi naročniški kabel v dolžini 18 kilometrov. Da so bila dela hitro in strokovno opravljena, gre pripisati izvajalcu del PAP Ljubljana in PTT Slovenj Gradec, slednjemu predvsem za tehnično pomoč. Z največjim zadovoljstvom in na veselje vseh nas, smo lani za dan republike sklenili prvi del telefonije in tako dobili 156 telefonov. S tolikšnim številom glede na število krajanov se lahko pohvali le malokatera krajevna skupnost.«

Že pred pričetkom izgradnje telefonskega omrežja v KS Dolič so se domenili, da bodo omrežje gradili v dveh etapah, drugo s sredstvi 4. samoprispevka, ki so ga lani v tej krajevni skupnosti uspešno izglasovali. Sedaj, ko so sklenili zemeljski del, jih čaka še napeljava kabla po zraku za naselje Kozjak v dolžini približno 30 kilometrov. Gre za 85 krajanov, ki naj bi telefone dobili zadnjega julija letos. Za omenjena dela je pripravljen načrt, preskrbljen je tudi potrebni material. Tudi finančna konstrukcija je pripravljena, z deli pa bodo pričeli v prvih pomladanskih mesecih. Ob tem zapišemo, da so pri gradnji telefonskega omrežja v krajevni skupnosti Dolič krajani pokazali visoko zavest in solidarnost, kar jim zagotavlja, da bodo tudi ostalo delo nadaljevali prav tako vestno in vzorno.

B. Mugerle

Veseli telefona

***Ko smo te dni obiskali Dolič, smo se oglasili tudi pri* RUDOLFU HERLAHU**, ki je za 29. november tudi dobil telefon. Ker je Rudolf že v letih, mu je telefon še kako dobrodošel. »Veliko mi pomeni, saj lahko vsak trenutek pokličem zdravnika in vse drugo, kar potrebujem. Nikoli mi ne bo žal, da sem se med prvimi odločil za telefon. Prav tako sem vesel, da smo ga dobili v tako kratkem času, za kar gre zahvala in priznanje krajevni skupnosti, predvsem pa dobri organizaciji gradbenemu odboru,« je ves vesel povedal Rudolf Herlah.

Bogdan Hanžekovič

V ospredju novo otroško igrišče, v ozadju posodobljena cesta v Zgornjem Doliču

O vojaških in obrambnih šolah ter poklicih

Privlačne možnosti in lepe ugodnosti za mlade

Prejšnjo soboto je bila na radiu Velenje v živo »okrogla miza« o vojaških in obrambnih šolah in poklicih, ki jo je v sodelovanju z uredništvom radia Velenje pripravil občinski oddelek za ljudsko obrambo občine Velenje. Tudi v Našem času smo temu vprašanju namenili nekaj prostora, da mladim tudi lahko predstavimo vojaške poklice.

Uvodno razmišljanje o vojaških in obrambnih šolah in poklicih in še o čem je prispeval **Igor Naraks**. »Poklicno usmerjanje v vojaške in obrambne poklice predstavlja pomembnejši del celotne kadrovske politike, saj imajo vojaški in obrambni poklici za našo socialistično skupnost, še posebno v današnjih mednarodnih razmerah in na današnji stopnji družbenega razvoja zelo velik pomen.

Znano je dejstvo, da je JLA sodobna oborožena sila, ki za svoje nemoteno delovanje in zagotavljanje visoke bojne pripravljenosti potrebuje znanje in sposobnost nad sedemdeset različnih poklicnih profilov.

Kadri v JLA se dopolnjujejo predvsem z diplomanti srednjih vojaških šol in vojaških akademij, poleg tega pa se preko štipendiranja študentov na civilnih vojaških šolah pridobivajo določeni profili strokovnjakov, ki jih v JLA zaradi relativno majhnih potreb ne bi bilo racionalno šolati. Prav tako se določeno število občanov sprejme v aktivno vojaško službo pogodbeno. Osnovni vir za dopolnjevanje JLA s starešinskim kadrom pa ostajajo prav gotovo vojaške šole, ki jih delimo na srednje vojaške šole rodov in služb, splošne srednje vojaške šole, šole za vojaške tehnične poklice in vojaške akademije.

Srednje vojaške šole rodov in služb so:

— Srednja vojaška šola rodov kopenske vojske — Sarajevo,

— tehnična srednja vojaška šola kopenske vojske — Zagreb,

— letalska tehnična srednja vojaška šola — Rajlovac Sarajevo,

— mornariško-tehnična srednja vojaška šola — Split,

— intendantska srednja vojaška šola — Sarajevo,

— sanitetna srednja vojaška šola — Novi sad in

— glasbena srednja vojaška šola — Sarajevo.

Te šole usposabljajo gojence za opravljanje nalog nižjega oficirja JLA.

Gojenci, ki so končali srednjo vojaško šolo, imajo priznano srednjo vojaško strokovno izobrazbo in tudi srednješolsko civilno izobrazbo, pridobijo pa si čin aktivnega vodnika v JLA. Po končanem šolanju jih razporedijo v ustanove in enote JLA, v skladu s šolo in usmeritvijo ter smerjo šole, ki so jo končali. Odlični gojenci srednjih vojaških šol lahko kandidirajo za vpis na vojaško akademijo.

Splošna srednja vojaška šola Franca Rozmana-Staneta v Ljubljani vpisuje samo kandidate z območja Slovenije. Cilj šolanja na tej šoli je pripraviti gojence za študij na vojaški akademiji kopenske vojske v Beogradu.

Naslednja stopnja vojaških šol so vojaške akademije, ki so visokošolske učne in znanstvene ustanove in šolajo vojaški starešinski kader z visoko izobrazbo, organizirajo podiplomski študij ter znanstveno-raziskovalno delo na področju vojaških znanosti. Šolanje na akademijah traja 3 do 5 let, gojencem vojaških akademij se po končanem šolanju prizna visoka šolska izobrazba ter čin podporočnika, oziroma poročnika. Hkrati s činom pridobijo gojenci tudi strokovni naziv vojaškega inženirja. Po končani akademiji se gojenci zaposlijo v ustreznih enotah, oziroma zavodih JLA.

Naša armada vsako leto podeli tudi določeno število štipendij učencem šol srednjega usmerjenega izobraževanja in nekaj štipendij študentom visokih šol z namenom, da se po končanem šolanju zaposlijo kot strokovnjaki v JLA, ki nimajo statusa oficirja.

Na koncu ne smemo pozabiti tudi na študij obramboslovja na fakulteti za sociologijo, politologijo in novinarstvo v Ljubljani, saj je to zaenkrat za dekleta edina možnost študija tudi na obrambno-vojaškem področju. Fakulteta usposablja strokovnjake za pedagoško raziskovalno delo, za organizatorje obrambnih priprav v OZD, štabih za TO in samoupravnih organizacijah ter družbeno-političnih skupnostih.«

Pa poglejmo v nadaljevanju kakšni so pogoji, da se lahko mladi vpišejo na eno izmed vojaških šol. O tem je referentka za obrambno usposabljanje **Andreja Mevc** povedala: **»Zvezni sekretariat za ljudsko obrambo je že razpisal natečaj za sprejem kandidatov za učence splošnih srednjih vojaških šol, gojence srednjih vojaških šol rodov in služb in učence za delavce v vojaško-tehničnih poklicih v letu 1988, medtem ko razpis za sprejem kandidatov na vojaške akademije še ni objavljen, kot tudi ne razpis za vpis na študij obramboslovja v Ljubljani.**

Kandidati, ki se želijo vpisati na katero od srednjih vojaških šol, morajo izpolnjevati splošne in posebne pogoje razpisa. Splošni pogoji so:

— da je kandidat moškega spola,

— da je državljan SFRJ,

— da je zdrav in sposoben, kar ugotavlja posebna zdravniška komisija,

— da ima soglasje staršev — skrbnikov.

Posebni pogoji pa so:

1. kandidati za prvi razred:

— da so rojeni 1972 ali kasneje,

— učenci, ki obiskujejo 8. razred osemletke, so morali 7. razred končati z najmanj dobrim uspehom, tisti pa, ki so osemletko že končali, so morali v 8. razredu doseči najmanj dober uspeh.

2. kandidati za 2. razred:

— da so rojeni leta 1971 ali kasneje,

— učenci, ki obiskujejo 1. razred šole srednjega usmerjenega izobraževanja, so morali 8. razred osemletke končati z najmanj dobrim uspehom.

3. kandidati za 3. razred:

— da so rojeni leta 1970 ali kasneje,

— učenci, ki obiskujejo 2. razred šole srednjega usmerjenega izobraževanja, so morali 1. razred končati z najmanj dobrim uspehom, tisti pa, ki so 2. razred končali, morajo v tem razredu imeti najmanj dober uspeh.

Kdor ni dosegel najmanj dobrega uspeha, ne bo sprejet.

Kandidati za vpis na splošno srednjo vojaško šolo in srednje vojaške šole rodov in služb morajo imeti tudi najmanj dobro oceno iz naslednjih predmetov: fizike, kemije in matematike. Kandidati za glasbeno srednjo vojaško šolo pa morajo imeti naslednje sposobnosti: glasbeni posluh, spomin in smisel za ritem.

Na fakulteti za sociologijo, politične vede in novinarstvo v Ljubljani je že vrsto let možen študij obramboslovja. Sistem študija je enak kot na drugih smereh v okviru fakultete. Kdor se želi vpisati na ta študij, mora imeti ustrezno potrdilo sveta za SLO in DS občine, v kateri ima stalno bivališče. Izpolnjevati mora tudi druge pogoje, ki bodo objavljeni ob razpisu na Univerzo Edvarda Kardelja v Ljubljani. Poudariti je potrebno, da je to za dekleta edina možnost študija na vojaško-obrambnem področju. Šolanje se začne 1. septembra 1988 in traja štiri, tri ali dve leti.

Učenci in gojenci bivajo med šolanjem v internatu in imajo na stroške Zveznega sekretariata za ljudsko obrambo pravico do stanovanja, hrane, oblačil in obutve, šolskega pribora, učbenikov, zdravstvenega varstva, denarnega nadomestila za prevoz do doma in nazaj, ob polletnih in letnih šolskih počitnicah ter do mesečnih denarnih prejemkov. Učenci, oziroma gojenci so dolžni po končanem šolanju ostati v službi v oboroženih silah dvakratno dobo svojega šolanja.«

Razpis, ki je bil objavljen v Delu in Našem času, velja do konca marca letošnjega leta, za šole za strokovne delavce vojaško-tehničnih poklicev pa do 1. junija tega leta. Kandidati, ki se bodo prijavili na razpis in imajo stalno prebivališče v velenjski občini, se lahko prijavijo na občinski oddelek za LO v domu SLO, na Kopališki 3.

Znano je, da se iz naše republike vpisuje na vojaške šole vedno manj kandidatov. Lani se jih je na primer prijavilo 165, sprejetih pa jih je bilo 92, ali 30 odstotkov manj kot v letu poprej. Tudi lanski odziv na splošno srednjo vojaško šolo Franca Rozmana-Staneta v Ljubljani je bil izredno slab, celo za polovico manjši kot v letu 1986. Tudi vpis na vojaške akademije je upadel. Najpogostejši vzroki za takšno stanje so predvsem neurejen statusni položaj vojaških starešin v Sloveniji, neurejena štipendijska politika, vpliv tradicionalnih vrednot v različnih okoljih in drugo.

Kako je s tem v občini Velenje?

V obdobju od leta 1981 do 1988 se je prijavilo 74 kandidatov in je bilo sprejetih 40. Vzrokov, da niso bili vsi sprejeti je več. Kar štirinajst jih je odpadlo pri zdravniških pregledih, pet jih je odstopilo v času prijave, pet pa jih ni izpolnjevalo pogojev razpisa. V sedmih primerih kandidati niso bili sprejeti iz kakšnega drugega razloga.

Da bi razpis o vojaških in obrambnih šolah ter poklicih bil kar najbolj celovit, smo k pogovoru povabili tudi tri gojence različnih vojaških šol. Vsi so iz Titovega Velenja, vsem pa smo zastavili enaka vprašanja. Kaj jih je spodbudilo za to šolo, ali se je bilo težko navaditi na disciplino, kako je s prostim časom, kakšne ugodnosti nudi šola in podobno. Takole so pripovedovali.

Zoran Filipović, 4. letnik vojaške akademije kopenske vojske, smer pehota v Sarajevu: »Šolanje na eni vojaških šol me je zamikalo že zelo zgodaj, ko sem preko televizije zvedel za pogoje in gledal posebno oddajo o vpisu na te šole. Če bi bil še enkrat pred enako izbiro, bi se odločil enako. Čeprav je smer pehota težka, mi ni žal, da sem se odločil prav zanjo. V začetku, dokler se nismo privadili na red in disciplino, je bilo nekaj težav. Sedaj je to nekaj normalnega. Ko opravimo vse dolžnosti, nam ostane še nekaj prostega časa. V srednji šoli so predmeti matematika, angleščina in drugi kar zahtevni, na akademiji pa je najtežje, ker je veliko izpitov, za pripravo pa malo časa. Moraš se učiti pozno v noč in zgodaj vstajati. Toda na vse se privadiš, tudi na najtežje. Imamo veliko interesnih sekcij, v katerih se lahko sprostiš in delaš tisto, kar te veseli. Po končani akademiji se lahko vpišeš na katerokoli drugo fakulteto in si tako hitro pridobiš še kakšno drugo diplomo. Poleg žepnine, ki je v 4. letniku 9.900 dinarjev, nam šola preskrbi vse potrebno, od radirke do uniforme. Sedaj pripravljam diplomsko nalogo, cilj pa mi je priti v mornariško pešadijo. Razmišljam tudi o podiplomskem študiju.«

Goran Erjavec, 2. letnik letalske splošne srednje vojaške šole Maršala Tita v Mostarju: »Za to šolo me je navdušil nek znanec, pilot iz Beograda. Srečal sem se večkrat z njim, gledal sem oddaje na televiziji, vse skupaj s privlačnostjo letenja in vsem kar se dogaja v zraku, pa je bilo povod za odločitev. Ni mi žal, da sem šel v to šolo. Na disciplino se ni bilo težko privaditi, kajti na red in poslušnost sem bil navajen že doma. Kakšnih posebnih težav nisem imel, morda malo pri srbsko-hrvatskem jeziku. Prosti čas po pouku izkoristim za športno dejavnost, ali pa kaj preberem. Šola nam nudi veliko, na njene stroške gremo tudi na morje in na smučanje. V 4. letniku bomo tudi leteli na motornih letalih. Za izbiro te šole je najpomembnejše zdravje kandidata. Moja želja je, da se po končani srednji šoli vpišem na akademijo.«

Damjan Ržen, 3. letnik srednje vojaške šole vojnega letalstva in protiletalske obrambe Rajlovac pri Sarajevu: »Šolo mi je priporočila psihologinja v osnovni šoli, pa tudi starši so bili enakega mnenja. Tudi sicer mi je pri srcu ta poklic. Sedaj sem vesel, da sem se odločil za to smer. Začetne težave sem z lahkoto prebrodil, malo težje pa so vojaške spretnosti na terenu. Toda nikoli ni tako hudo, da bi obupal ali kako drugače prenehal s tem, za kar sem se odločil. Prosti čas izkoristim za izhod v mesto, za počitek, ali delo v sekcijah. Rad grem domov in obiščem svoje, seveda pa je to odvisno od ocen, slabih ne smeš imeti. Ugodnosti po šolanju so zelo mikavne, zagotovljena je služba, stanovanje in še kaj. Že takoj, ko sem se odločil za to šolanje, sem moral sam pri sebi razčistiti, da pač ne bom mogel službovati v domačem kraju. Po uspešno končani šoli bom letalski mehanik, če pa se bo le dalo, bom šel na akademijo.«

B. Mugerle

Zoran Filipović

Goran Erjavec

Damjan Ržen

Iz ekološkega sanacijskega programa šoštanjskih termoelektrarn

ODLOČNO V OČIŠČENJE NAŠEGA OKOLJA

Sredi lanskega leta so v Šoštanjskih termoelektrarnah izdelali programski del sanacijskega programa o zmanjšanju škodljivih vplivov njihove delovanja na okolje. V njem so upoštevali vse zahteve republiškega sanitarnega inšpektorja, ki so bile celo ostrejše kot jih zahteva zakonodaja.

Ob koncu lanskega leta pa so izdelali še tehnološke osnove tega sanacijskega programa. V tem dokumentu so strnili vse dosedanje aktivnosti na tem področju.

Oba dela sanacijskega programa so šoštanjske termoelektrarne dostavile občinskim in republiškim družbeno političnim organizacijam in drugim strokovnim službam, saj želijo, da dobijo potrditev v kar najširšem krogu. Naložbe, ki so pred njimi so obsežne in drage, zato jih je seveda treba strokovno zares temeljito preučiti.

Vse do nedavnega nismo namenjali ekologiji veliko pozornosti. Tako je dolgo veljalo, da smo v ta namen dovolj naredili, če smo na primer pri izgradnji termoelektrarn, postavili visoke dimnike in elektrofiltre. Tudi z izgradnjo naše, šoštanjske termoelektrarne, je bilo tako.

S hitrim razvojem industrije pa je bilo negativnega delovanja v prostoru vse več in narava nas je začela zadnja leta na naše početje resno opozarjati. S svojim propadanjem nam je pokazala, da smo ogroženi tudi mi.

Začeli smo ukrepati. Vendar pa nastale škode ni mogoče odpraviti kar čez noč. Potrebni so veliki napori, pa tudi veliko denarja.

O negativnih vplivih na okolje je bilo v zadnjem času veliko povedanega. Največkrat so bile na našem območju ob tem izpostavljene šoštanjske termoelektrarne, katerim je bila naložena vrsta nalog.

S temi nalogami pa se v šoštanjskih termoelektrarnah pravzaprav niso začele ekološke aktivnosti. Prelomnica na tem področju je bilo leto 1977, ko za blok V niso dobili soglasja republiškega sanitarnega inšpektorja zaradi neustreznega odpepeljevanja, s katerim so onesnaževali jezero, pa tudi Pako. Projekt za razrešitev te težave, so uvrstili v svoje plane za obdobje 1981—85.

PRVI MERILNI POSTAJI

Že v tistem obdobju so tudi namestili dve merilni postaji za merjenje onesnaženosti zraka na Velikem vrhu in v Titovem Velenju.

Takoj za tem so se lotili problema odpepeljevanja. Težav je bilo veliko, saj pri nas primera, na katerem bi lahko pridobili izkušnje, ni bilo. Pa tudi v svetu ne, saj premog s tako nizko kurilno vrednostjo kot je naš, redko kje uporabljajo. Dodatna oteževalna okoliščina je bila, da leži odlagališče pepela na področju, ki se ugreza. Prav zaradi tega nekaterih relativno enostavnih možnosti, ki jih uporabljajo drugje, niso mogli izkoristiti.

Obdelovali so številne variante in mnoge so se povsem na koncu, pokazale kot neustrezne. Takšen je bil med drugim predlog, da bi pepel nalagali v nekakšne kasete, od katerih bi z nasipi odvojili vodo, ki bi jo lahko ponovno uporabili. Kasete s pepelom pa bi zasipavali. Žal pa se je potem pokazalo, da ni mogoče doseči tolikšne trdnosti teh nasipov, da bi zdržali posedke zaradi posledic rudarjenja.

PRIPRAVA EMULGATA

Potem pa se je na osnovi tehnologij, ki jih uporabljajo v Evropi »rodila« v razvojni službi REK nova ideja. Predlagali so vlaženje pepela, ki se nato kot emulgat transportira po cevovodih na odlagališče. Prve poizkuse so opravljali ročno, ko pa so ti dali dobre rezultate, je ESO skonstruiral pilotno napravo (to je bilo pred približno dvema letoma), ki daje celo boljše rezultate kot so pričakovali. S preizkusi v tem času že zaključujejo. Radi bi pridobili le še nekaj izkušenj, kako bo ta naprava delovala v zimskem času.

Omenjeni emulgat RLV zelo uspešno uporablja za zapolnjevanje v jami. Trenutno uporabijo skoraj vse količine, ki jih proizvede pilotna naprava.

DOKONČNA RAZREŠITEV ODLAGANJA PEPELA

Na osnovi vseh teh poizkusov, bodo v Termoelektrarnah Šoštanj pripravili potrebno tehnično dokumentacijo za dokončno razrešitev odlaganja pepela. Vse to so si v ekološkem sanacijskem programu začrtali v podprogramu rekonstrukcije odpepeljevanja.

Ta program zajema dva dela. In sicer rekonstrukcijo »notranjega odpepeljevanja«, ki zajema transport pepela od elektrofiltrov, kjer se pepel izloča, do vmesnih silosov. Tu pa se začne »zunanje odpepeljevanje« in to je pravzaprav priprava emulgata. Od tu se potem pepel transportira na odlagališče.

Za notranji transport pepela so izbrali pnevmatski način, pri zunanjem pa so med dvema variatama izbrali transport emulgata po cevovodih z membranskimi črpalkami.

Sanacijski program seveda opredeljuje najprej izdelavo potrebne dokumentacije za vsak investicijski objekt. Nato gradnjo, poizkusno obratovanje in pričetek rednega obratovanja. Na vseh blokih bo po predvidevanjih to zaključeno v letih 1989 do 1991.

Ti termini so namreč pogojeni z remonti, torej ustavitvami posameznih blokov, ki so predvidene v dveletnem časovnem obdobju. V obstoječe naprave so namreč potrebni zelo obsežni posegi.

ODŽVEPLJEVANJE DIMNIH PLINOV

Drug, še bolj obsežen projekt, ki ga opredeljujejo v ekološkem sanacijskem programu, je odžvepljevanje dimnih plinov. Povod za te aktivnosti je bila ugotovitev močnih poškodb gozdov v naši okolici, še posebej v Zavodnjah. V tistem obdobju so pri Inštitutu Milan Vidmar ustanovili tudi delovno skupino za varstvo zraka. In takrat se je začelo delati na tem področju v celotni Sloveniji bolj sistematično. V začetku je ta delovna skupina bdela predvsem nad normalnim delovanjem elektrofiltrov v obeh termoelektrarnah in Toplarni Ljubljana.

Pri nas so bili leta 1985 narejeni tudi prvi poizkusi aditivnega odžvepljevanja dimnih plinov. To je postopek pri katerem vpihavajo apnenec v kurišče. Sledi kemični proces med katerim veže apnenec nase žveplo in tako dosežejo od 40 do 50 odstotno očiščenost dimnih plinov.

Tudi v Šoštanju so takoj pristopili k tem poizkusom in dosegli s pomočjo te metode različno očiščenost. Pokazalo pa se je, da je ta postopek med vsemi najbolj enostaven, pa tudi najbolj cenen, daje pa tudi dobre rezultate.

Vsekakor pa se v šoštanjskih termoelektrarnah zavedajo, da bo to premalo, saj se moramo vključevati v zahteve mednarodne konvencije po tridesetodstotnem zmanjšanju emisij škodljivih dimnih plinov (na leto 1980) do leta 1993.

To zahtevo bi bilo seveda lažje uresničiti, če bi gledali matematično in zahtevali od vsakega onesnaževalca, da zmanjša emisije za 30 odstotkov. To pa žal ni uresničljivo, saj imamo ogromno individualnih onesnaževalcev in se niti ne da ugotoviti, kateri vsi so, kje šele, da bi zahtevali od njih, da namestijo čistilne naprave.

Meritve so pokazale, da v enem letu prispevajo v Sloveniji približno 50 odstotkov emisije žveplovega dioksida šoštanjske termoelektrarne, Termoelektrarna Trbovlje in Toplarna Ljubljana. To so torej največji onesnaževalci in racionalno je, da nanje namestimo čistilne naprave.

ČISTILNE NAPRAVE ZA 84 ODSTOTNO ČIŠČENJE

Šoštanjske termoelektrarne načrtujejo v sanacijskem programu bistveno večje zmanjšanje škodljivih dimnih plinov kot opredeljuje mednarodna konvencija. V povprečju kar za 84 odstotkov in sicer do leta 1992 oziroma 1993. S takšnim očiščenjem bi »pošiljali« v zrak namesto sedanjih 120 tisoč ton žveplovega dioksida le še okoli 17 ton in pol. Čistilne naprave s takšno zmogljivostjo pa so predvidene za bloka V in IV, med tem ko nameravajo na prvih treh blokih uporabljati prej omenjeno aditivno metodo čiščenja. Ti bloki namreč predstavljajo v skupni emisiji Termoelektrarn Šoštanj le majhen delež, pa tudi njihova življenjska doba se izteka, obratovali bodo predvidoma do leta 1995. Torej vlaganja v drage čistilne naprave zanje ne bi bila racionalna.

Pri načrtovanju teh čistilnih naprav so imeli v Šoštanju največ težav zaradi omejenih prostorskih možnosti. Silno težko so našli prostor zanje na tako majhnem prostoru kot ga šoštanjske termoelektrarne obsegajo.

Pa vendar jim je uspelo. Tako je sestavni del sanacijskega načrta tudi prostorski načrt razmestitve čistilnih naprav. Najpomembnejše je, da so idejne rešitve pokazale, da jih je mogoče postaviti. Seveda pa zahteva vse to precejšnje posege v prostor. Med drugim bodo morali nekatere objekte podreti, jih prestaviti.

V sanacijskem programu je predvidena aditivna metoda odžveplevanja dimnih plinov v letošnjem oziroma prihodnjem letu, to metodo bodo do namestitve čistilnih naprav uporabljali tudi na blokih IV in V.

V tem času intenzivno pripravljajo investicijski program za uvedbo teh aditivnih odžvepljevanj na vseh petih blokih. Pravijo, da same tehnološke osnove niso problematične. Postaviti morajo ustrezne rezervoarje za zmlet apnenec oziroma kalcit. Zanj so se že dogovorili. Dobavljala jim ga bo IGM Zagorje in delno kamnolom Pirešica.

TAKOJ POTREBUJEJO LOKACIJSKO DOVOLJENJE

Več težav pa bo gotovo s pridobitvijo lokacijskega dovoljenja, saj je potreben zanj prostorski ureditveni načrt, ki pa ga v občini seveda ni. V termoelektrarnah upajo, da bo ta postopek poenostavljen in da jim bo republiški organ lokacijsko dovoljenje čimprej izdal. Potrebovali bi ga takoj, saj bi lahko le tako do meseca aprila (kot je predvideno v sanacijskem načrtu) izdelali potrebno investicijsko dokumentacijo in nadaljevali s po rokovniku začrtanimi aktivnostmi.

OBDELANIH JE VEČ VARIANT ČISTILNIH NAPRAV

V sanacijskem programu je prikazanih več variant čistilnih naprav. V Šoštanju se še niso odločili za najprimernejšo.

Ocenjujejo pa, da je najprimernejši postopek pranja dimnih plinov z dodajanjem kalcita. To je postopek, ki je v svetu zelo razširjen, uporablja ga več kot 90 odstotkov termoelektrarn po Evropi. Prednost tega postopka je v tem, da je kalcit kot aditiv na razpolago in da tudi sama tehnologija tovrstnega čiščenja ni prezahtevna. To pomeni tudi večjo zanesljivost obratovanja.

Pravilnost takšne odločitve Termoelektrarne Šoštanj mora dobiti širšo družbeno verifikacijo. Nato pa je potrebno izdelati dokumentacije za čistilne naprave.

Povedati je treba, da izbiro postopka otežuje tudi to, da nimajo možnosti neposredno preveriti, kako ta postopek (za katerega ocenjujejo, da je najustreznejši) deluje na takšne premoge kot je velenjski.

Da bi si pridobili vsaj najosnovnejše izkušnje, bodo postavili poizkusno napravo za tehnologijo po kalcitnem postopku. Njena postavitev je predvidena še v tem letu in sicer za približno 15 tisoč kubičnih metrov dimnih plinov. To ne bo laboratorijski poizkus, ampak preizkus na pomanjšani industrijski napravi. Na osnovi tega bodo prav gotovo lažje izdelali potrebno tehnološko dokumentacijo za čistilne naprave.

POTREBNA JE REKONSTRUKCIJA ELEKTROFILTROV

Tu pa je še projekt, ki predvideva rekonstrukcijo elektrofiltrov. Elektrofilter na blokih IV in V bo potrebno rekonstruirati in doseči večjo stopnjo čiščenja. Zadostiti je treba namreč zahtevi, da v izstopnih plinih ne sme biti več kot 50 miligramov prašnih delcev na kubični meter. Ta zahteva je postavljena v odločbi republiškega sanitarnega inšpektorja.

Elektrofiltre bo torej treba predelati, saj takrat, ko so bili izdelani, niso bili predvideni za tolikšno stopnjo čiščenja. Poleg tega pa se je v času kar obratujejo v premogu znatno povečala tudi količina pepela, tako da je učinkovitost čiščenja resnično zmanjšana.

Elektrofiltre bodo rekonstruirali do leta 1990. Tudi ta rekonstrukcija je neposredno povezana s predvidenimi remonti.

CELOVIT INFORMACIJSKI SISTEM

Obsežno je v sanacijskem programu šoštanjskih termoelektrarn opredeljen tudi ekološko informativni sistem. Projekt zajema avtomatske merilne postaje, povezane s centralno enoto, kar skupaj sestavlja ekološko meteorološko merilo in nadzorno omrežje na ožjem vplinem področju Termoelektrarn Šoštanj. Tehnična zasnova omogoča kasnejšo vključitev v enotni ekološko informacijski sistem Elektrogospodarstva Slovenije in republiške ekološke mreže.

V radiusu okoli 10 km okrog elektrarne bo postavljenih šest avtomatskih ekološko meteoroloških postaj s prenosom podatkov v centralno enoto, ki je postavljena v prostorih termoelektrarne. Tu pa tudi avtomatska postaja za emisijske parametre, ki zajema tudi obratovalne parametre elektrarne in je prav tako povezana s centralno enoto. Ta upravlja z merilnim omrežjem, preverja merske podatke in sestavlja bazo podatkov. Posebej izvaja avtomatske dnevne in mesečne obdelave z dokumentiranjem ekoloških razmer na opazovalnem območju. Centralna enota pa tudi prenaša vse zbrane podatke v računalniški arhiv in posreduje tekoče polurne podatke uporabnikom izven termoelektrarn.

Neodvisno od opisanega merilno nadzornega informacijskega sistema je za potrebe dodatnih in kontrolnih merjenj predvidena še mobilna ekološka postaja, ki poleg merjenja imisijskih in emisijskih kocentracij zajema tudi hidrometeorološke podatke.

Mobilna postaja bo montirana na vozilu, ki omogoča dostop na merilne lokacije tudi po slabših lokalnih cestah in kolovozih.

Postaje so povezane s centralnim računalnikom na tri načine. Prva je direktna lokalna kabelska povezava med serijskim kanalom centralnega računalnika in serijskim kanalom merilne postaje. Druga vrsta povezave je modemska povezava preko stalne telefonske linije. Pri tej vrsti povezave so razdalje poljubne. Tretja vrsta povezave merilnih postaj s centralno enoto je prav tako preko modemov, vendar upravlja običajno telefonsko linijo. V tem primeru morata biti tako merilna postaja kot centralna enota opremljeni z napravo za avtomatsko klicanje in vzpostavljanje telefonske zveze. Seveda pa je mogoče takšno zvezo vzpostaviti tudi ročno — z vrtenjem telefona.

Celoten ekološki informativni sistem bo deloval avtomatično z računalniškim vodenjem.

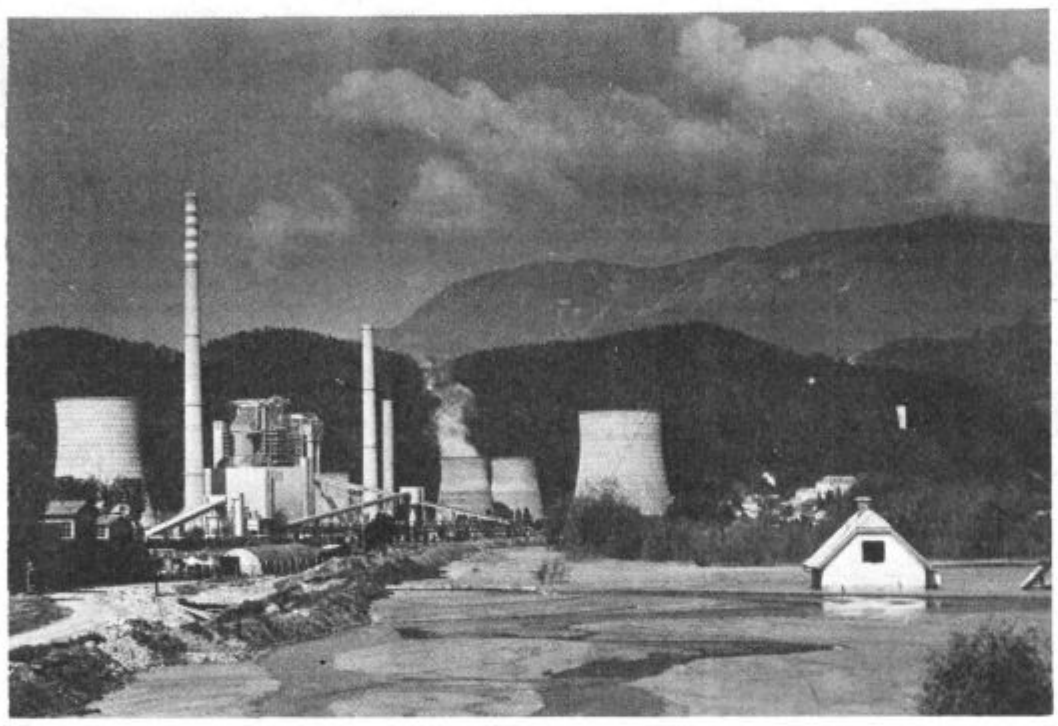

Teritorialna obramba

Usposabljanje izboljšati in poenostaviti

Velenjski teritorialci so bili na področju splošnega ljudskega odpora in družbene samozaščite v preteklem letu zelo aktivni in uspešni. Za opravljene naloge v pogojih borbene pripravljenosti so posamezne enote in štabi TO v celoti prejeli vrsto pohval in priznanj. Pri usposabljanju in na vrsti praktičnih vaj na podlagi letnega programa so preverjali znanje posameznikov, obenem pa ugotavljali pomanjkljivosti, ki jih bo treba še odpraviti.

O tem komandant TO Velenje Jože **Prislan takole** razmišlja:« »Vse načrtovane naloge s področja usposabljanja in opremljanja enot in štabov teritorialne obrambe smo v celoti uresničili. Pri usposabljanju in taktičnih vajah smo bili dovolj kritični pri ocenjevanju pomanjkljivosti in napak. Vaj nikoli nismo zaključevali z oceno, da je bila vaja uspešna. Pri ocenjevanju smo tudi ugotovili, da pripadniki na vajah delajo osnovne napake, kot so, slabo maskiranje, nošenje pomanjkljive zaščitne maske in podobno. Nekateri tudi slabo poznajo oborožitev. Na prvi pogled so to majhne napake, vendar bi imele v začetnih dnevih vojne hude posledice. Kljub vsemu smo bili lani pohvaljeni s strani nadrejenega poveljstva z ugotovitvijo, da smo dobro usposobljeni za naloge, ki so nam zaupane in za katere naša družba namenja denar.«

Tudi za naprej imajo teritorialci smele načrte. Predvsem bodo usposabljanje posodobili in se kvalitetnejše opremili. Dosledno bodo koristili informatiko, ki so jo lani uvedli, beležijo pa že prve pozitivne rezultate, predvsem v ažurnosti in podobno. Pri načrtovanju bodo upoštevali težave, ki so prisotne tudi v naši občini. Zato bodo gospodarili čimbolj varčno in se še naprej vključevali v druge koristne aktivnosti. Pomagali bodo klubom in društvom, ki so sestavni del SLO in DS. Pri nadaljnjem usposabljanju bodo dajali velik poudarek specialnim enotam, koristili bogato infrastrukturo in sodelovali z vsemi dejavniki v krajevnih skupnostih. Njihova praktična vključitev v sedanje težke gospodarske trenutke pa bo v tem, da bodo delo na področju SLO in DS čimbolj poenostavili in izboljšali njegovo kakovost. Da bi to dosegli, bodo letos izvedli tudi skupna usposabljanja z drugimi dejavniki v občini. Še naprej bodo sodelovali pri izgradnji nekaterih cest, ki vodijo do osamljenih kmetij, pri posodabljanju telefonskega omrežja, električne napeljave, vode, torej tistih osnovnih pogojev, ki jih ljudje potrebujejo, da bi dostojno živeli na obronkih občine. Ker je TO sestavni del oboroženih sil, je seveda njen osnovni namen obramba določenega področja, zato je tudi prav, da ji namenjamo tolikšen pomen.

Na koncu pogovora je Jože Prislan dejal: »Zavedamo se, da smo teritorialci del te družbe in zato tudi rezultati ne morejo mimo nje. Poleg podružbljanja SLO in DS redno skrbimo za obveščanje javnosti, za kar gre zahvala Našemu času in radiu Velenje ter internim glasilom v delovnih organizacijah. Preko teh medijev so občani objektivno in hitro obveščeni o našem delu, poznajo nas in tudi kritično ocenjujejo. Tudi tako smo si pridobili ugled, predvsem pa ugled pri mladini, kar se nam zdi še posebej pomembno.«

B. Mugerle

V prihodnje bodo usposabljanja skupna, kar bo vajo seveda pocenilo

Iztok Melanšek

Kolesari za olimpijske igre

V naši občini imamo že nekaj dobrih atletov, strelcev, smučarjev, rokometašev, . . . Pri tem imamo tudi zelo dobrega kolesarja.

Iztok Melanšek iz Titovega Velenja je kandidat za državno kolesarsko reprezentanco, ki se bo udeležila olimpijskih iger v Seulu. Sicer pa je že nekaj let član kolesarskega društva Merx iz Celja. Fant svojega zadovoljstva že ob tem, da je med trinajstimi kandidati za reprezentanco, ob obisku v našem uredništvu ni mogel skriti. Prav tako ne navdušenja nad to športno zvrstjo. *»Vsak ima nekaj, kar mu je všeč. Meni je kolesarstvo. Treniram četrto sezono. Za mano je približno 50 tisoč prevoženih kilometrov, okrog 20-tisoč na sezono, in nekaj uspehov. Poleg udeležbe na maratonih doma in v tujini, mi je v največji ponos drugo mesto ekipe, za katero sem nastopal na Balkaniadi v Bolgariji lani. Za reprezentanco, seveda če bom izbran, bom tekmoval le v ekipni vožnji«.*

Vsi, ki se na ta šport nekoliko bolje spoznajo, vsaj tako pravi Iztok, uvrščajo kolesarstvo med najtežje. Predvsem zaradi dolgih prog. Nenazadnje tudi, ker mora kolesar ne samo vneto poganjati pedale na kolesu vsak dan, ampak še teči, smučati, plavati, da je pač čimbolje telesno pripravljen. Iztok premaguje vse napore »z levo roko«, ker mu je ta šport najljubši in v teh letih edini konjiček, ker ima veliko volje in lepe možnosti doseči v njem še kaj več kot je do sedaj. Naj povemo, da se je kot ciciban navdušil za smučanje. Resno je treniral vse do pionirja. Zaradi nedoseženih željenih uspehov se je pri 17. zapisal kolesarstvu.

Da se resnično zelo marljivo pripravlja na olimpijske igre, ni treba posebej poudarjati. Vstaja ob 7. uri zjutraj, nato so na vrsti razgibalne vaje, potem teče, če je lepo vreme »spravi« na kolo, po kosilu plava, nato pa spet kolesari. Pet do šest ur na dan. Če se je dovolj vneto pripravljal, bo Iztok moral najprej dokazati na dveh dirkah po Italiji. Prvi trije iz obeh preizkušenj se bodo nato udeležili dirke v Sovjetski zvezi, kjer bo zvezni trener postavil tudi normo.

»Če se nadejam uspeha? Tega tekmovalec nikoli ne more reči. Odvisno pač od proge — ležijo mi bolj valovite. Seveda pa si želim biti med izbranci za Seul.«

Prav nobena katastrofa«, vsaj tako zatrjuje, ne bo, če ne bo odšel na olimpijske igre, ampak dokaz, da je kljub vsemu še premalo treniral. Treba je povedati, da je Iztok najmlajši član reprezentance. Drugi so njeni člani že vsaj štiri leta.

Iztok je končal srednjo šolo — v Titovem Velenju smer računalništvo in je od lanskega oktobra dalje zaposlen kot programerski tehnik v Merxu Celje. V kolesarstvu pa bo vztrajal vse dotlej, dokler mu bo šlo, dokler bo dober in v tem športu našel še tako majhen kanček zadovoljstva.

Mu bo uspelo prikolesariti do Seula?

Nada Ocepek

Natančno odmerjene brazde

Nada Ocepek je odrasla na kmetiji v Arnačah. S kmečkim delom je bila povezana vse od rane mladosti. In tudi danes je tako, pa čeprav je zaposlena v Gorenju, v kontroli tozda Številniki.

Nada potrjuje, da se je mogoče tudi s kmečkim delom izkazati. Seveda, če ga opravljaš z velikim veseljem, se mu predaš. Lani je namreč dosegla na republiškem tekmovanju v oranju, bilo je v Kopru, med ženskami drugo mesto.

»Bilo je pred tremi leti. Brat je moral na odsluženje vojaškega roka in naš traktor je ostal brez šoferja. Pa sem poizkusila in šlo je. Lotevala sem se prav vseh del, ki jih je mogoče narediti s pomočjo traktorja, seveda tudi oranja.«

Tako je torej Nada začela in opazili so jo. Tudi na kmetijski zadrugi, kjer so oblikovali ekipo za tekmovanje. Najprej se je udeležila regijskega tkemovanja v oranju, v Celju. Zmagala je.

In čakala jo je še pot v Koper, na republiško tekmovanje.

»Malo treme je seveda bilo,« se spominja Nada, ki pa je kljub temu uspešno obvladovala volan traktorja in zarezala na njivi, ki jo je morala preorati, ravne in dovolj globoke brazde. Delo pa je tudi opravila pravočasno. To pa ni bilo vse. Pred tekmovalno komisijo je morala prikazati še »spretnostno vožnjo« ter opraviti še teoretični test.

»Drugega mesta sem bila seveda vesela, saj sem z njim gotovo dokazala, da se lahko ženska v oranju kosa z možmi. Seveda pa bi imela več treme, če bi tekmovala v konkurenci z njimi. Ne vem, kako bi mi šlo.«

Medtem se je Nadin brat že vrnil z vojske in jo pri delu na kmetiji razbremenil. Tudi pri oranju, ki pa ga kljub temu ni povsem opustila. Čeprav jo triizmensko delo v Gorenju precej utruja, še vseeno sede za volan in poprime tudi za druga kmečka dela. Teh pa je vedno veliko. Okopati je treba njivo, na kateri raste krma za pet krav, kolikor jih imajo v hlevu. Priskočiti je treba pri molži, pa pri gozdnih opravilih, pri delu na travniku in v vrtu. Seveda pa so tu še gospodinjska dela, ki jih nikoli ni premalo. Nadina pomoč je vedno dobrodošla. Potem je navadno ura že toliko, da se je treba naspati, urediti, preobleči in v službo.

Tako je skoraj vsak dan, iz tedna v teden. Le pozimi je malo manj natrpano. Pa to za letošnjo zimo niti ne velja. Ko je vreme lepo, kmečka dela kar sama priganjajo.

Traktor je Nada sicer predala bratu. Pa bo še šla na tekmovanje?

»Prav gotovo, če bo mogoče,« pravi. »Vsaj dve dekleti se morava za to odločiti. Prepričana sem, da bo tekmovalk vsako leto več, saj se dekleta vedno pogosteje lotevajo večine kmečkih del. Prav je tako. Sicer pa niti ni pretežko, ko se na to navadiš.

Dvajsetletna Nada Ocepek je vsekakor vredna posnemanja vseh deklet, ki odraščajo po kmetijah. Prvi sicer, da ni naredila nič posebnega. Morda res ne, vendar pa se je ena prvih odločila za takšno tekmovanje in se tudi izkazala. Premagala je tremo pokazala znanje in tako utrla, na podobna tekmovanja, pot tudi drugim mladim dekletom iz naše občine.

B. Zakošek

Spoznajmo poklic miličnika

Središče njegovega dela je človek

Ob zaključku osnovne šole so osmošolci pred pomembno odločitvijo. Kakšen poklic izbrati?

To je še posebej težko, saj vseh del ni mogoče spoznati. Tokrat želimo predstaviti poklic miličnika in možnosti šolanja zanj.

V središču miličnikovega dela je človek. Vsakomur pomaga, kadar je ogrožen in potrebuje njegovo pomoč. Varuje pa tudi pridobitve narodno osvobodilne borbe in socialistične revolucije.

Za izobraževanje miličnikov je v naši republiki dobro poskrbljeno, saj je kadetska šola v Tacnu pri Ljubljani gotovo ena najbolje opremljenih srednjih šol pri nas. V šolskem poslopju so sodobne učilnice s kabineti. Poleg so domovi za kadete, telovadnice, jedilnica, strelišča, prostor za vožnjo z motornimi kolesi in obširne športne površine.

V kadetsko šolo za miličnike se lahko vpišejo mladinci, ki niso starejši od 17 let, so telesno in duševno zdravi, obvladajo slovenski jezik in so uspešno končali osnovno šolo. Seveda pa zoper njih ni smel biti izrečen vzgojni ukrep.

Delo miličnikov je raznoliko. Tisti, ki se odločijo za zaposlitev na Postaji milice s splošnim delovnim področjem (takšna je tudi naša velenjska), so zadolženi za varnost v posameznem varnostnem okolišu. Takšno delo seveda zahteva stalne stike z občani ter organizacijami združenega dela in drugimi skupnostmi. Miličnik s takšnim delovnim področjem pomaga občanom, preprečuje in odkriva kazniva dejanja in prekrške, varuje premoženje, skrbi za varnost občanov, za javni red in mir, ureja promet . . .

Delo miličnika je raznoliko, še posebej tistega, ki dela na Postaji milice s splošnim delovnim področjem (foto Bogdan Mugerle)

Miličnik se lahko zaposli tudi drugje, kjer bodo njegove aktivnosti osredotočene le na eno področje. To je na primer prometna milica. Potem so miličniki železniških postaj, ki skrbijo za osebno varnost potnikov na vlakih. Miličniki mejne postaje milice pa nadzorujejo potniški promet čez mejo in skrbijo za varnost na mejnem prehodu.

Miličniki imajo številne možnosti dodatnega izobraževanja. Tako se lahko v večmesečnem tečaju usposobijo za vodnike službenih psov. Psi so namreč njihovi nepogrešljivi pomočniki pri izsledovanju storilcev kaznivih dejanj, pri odkrivanju mamil, reševanju izpod snežnih plazov ali ruševin, pri vzdrževanju javnega reda in miru . . .

V posebni enoti milice deluje tudi konjeniški oddelek. Ti miličniki opravljajo patrolno in opazovalno službo s konji na težje dostopnih terenih in perifernih območjih, sodelujejo pri zavarovanju večjih prireditev na prostem, pri iskanju pogrešanih oseb na terenu, kjer se človek težje giblje.

»Na svoj račun« lahko v tem poklicu pridejo tudi ljubitelji gora. Vključijo se lahko v tečaje gorske reševalne službe ter se usposobijo za reševanje ponesrečencev v gorah. Usposobijo pa se lahko tudi za zagotavljanje varnosti na smučiščih.

Možnosti pa je še veliko. Tu so še miličniki potapljači, ki so usposobljeni za reševanje ponesrečencev ob elementarnih nesrečah, ob poplavah, za iskanje ponesrečencev v rekah, jezerih, morju.

Seveda pa se usposabljajo miličniki tudi za potrebe splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite ter za delovanje v izrednih razmerah oziroma v vojni.

Omenimo naj še nadaljnje izobraževanje. Tudi tu so možnosti neizmerne in sicer za vsa področja tega dela.

Rejnica Marija Smonkar

»Za odločitvijo tiči stiska otrok«

Ljudem se v vsakdanjem življenju pogosto zgodi krivica. Vsaka, še tako majhna, boli, prizadene. Težko jo človek preboli, nanjo čez čas pozabi. Sploh, če sam za to nisi nič kriv, nič dolžen, kot pravimo.

Prav tako ni lahko biti ptiček brez gnezda, brez toplega, prijaznega domačega ognjišča. Toda, kljub vsemu pa bolje biti pri ljudeh, če te imajo radi, spati na drugi postelji kot pa živeti pri starših, ki se zate ne zmenijo kaj dosti, ampak te prepustijo bolj ali manj samemu sebi.

Za triletnega Smiljana, štiri in pol leta staro Klavdijo ter Marjana, ta šteje osem let, ni bilo drugega izhoda kot da poiščejo drugo mamo in očeta, ki jih bosta ljubila, zanje skrbela, jih vzgojila v poštene in pridne ljudi. Saj vemo, če si ljubljen, znaš tudi ti ljubiti in ljubezen vračati. Ob pomoči delavcev Centra za socialno delo iz Titovega Velenja so topel in prijazen dom našli pred približno štirimi meseci pri Mariji Smonkar v Škalah. Marija je tako postala prva poklicna rejnica v naši občini.

Stiska otrok te pripelje do te odločitve. Smili se mi vsak človek, če z njim kdo grdo ravna. Če so to otroci, je takšna odločitev še toliko bolj na mestu. Pomagati človeku v stiski kaj je še lepšega, bolj človeškega? Nobena rejnica ne postane rejnica zato, ker bi z nagrado obogatela. Ta ti ne more povrniti truda, ki ga zahteva vzgoja, skrb zanje 24 ur na dan; v veselju, bolezni, žalosti — skratka, v vsem, pa naj si bo še tako visoka,« je pripovedovala ob našem obisku rejnica Marija.

Delati z otroki je naporno, toda zelo lepo. Sploh, če jih imaš neizmerno rad. Ker jih Marija ima, je začetne težave, za katere ni mislila, da bodo tako hude, premagala. **»Biti rejnik še zdaleč ni lahko. Otroku moraš pokazati ne samo, da ga imaš rad, ampak tudi, kako ga imaš rad, ga vzeti v naročje, »pocrtljati«, . . . Čeprav je danes težko kaj doseči le z lepo besedo, je to edina pot. Pač traja malo dlje časa«.** Marija se ne veseli le zaradi tega, ker je svojim rejencem pomagala v stiski. Bolj ponosna je na to, da so jo v tako kratkem času vzljubili, da ji je že uspelo naučiti marsikaj. Žal, nekaterih stvari kljub temu ne bodo mogli pozabiti. **»Najtežje je bilo z najmlajšim, Smiljanom, ki ni mogel zadržati solz ob maminem obisku. Šele pred dobrim mesecem se je stanje uredilo.«**

Mnogo premalo je, če se za to dejavnost odloči le eden član družine. Mariji sta v trdo oporo mož in sin Matjaž, ki je Marjana, Klavdijo in Smiljana sprejel kot svoja brata oziroma sestro. Z njimi se dobro razume. Postali so nerazdružljivi pri igri, . . . **»Če dobi eden, mora tudi drugi, pa tretji in četrti. Ni lahko zadovoljiti vseh enako. Včasih sem si iz stiske pomagala tudi z branjem priročnikov. Saj človek nikoli ne ve, kako bi ravnal, da bi bilo za vse prav.**

Občutek manjvrednosti ne sme nikoli »na dan«. Marijini rejenci bodo pri Smonkarjevih — ti sedaj dom še dograjujejo, da bo v njem resnično dovolj prostora — do konca šolanja. Seveda, če se njihovi starši ne bodo prej temeljito spremenili na bolje.

Zgovorna Klavdija in Smiljan, Marjan je bil v času obiska v šoli, nista mogla skrivati zadovoljstva, da imata nekoga, ki ju ima rad, ki bi zanje naredil vse, da jima življenje ne bi delalo več take krivice. »Mame« namreč nista hotela prepustiti le nam.

Upamo, da bodo Marjan, Klavdija in Smiljan ob doživljanju lepega pozabila na prave male tragedije, skozi katere so morali tako zgodaj. **»Mislim, da je najhujše za vsemi nami. Skupaj z njimi sem podoživljala krizo. Želim si, da bi bili kot prava družina, da bi jih vzgojila v poštene, pridne ljudi,«** je končala pogovor Marija Smonkar.

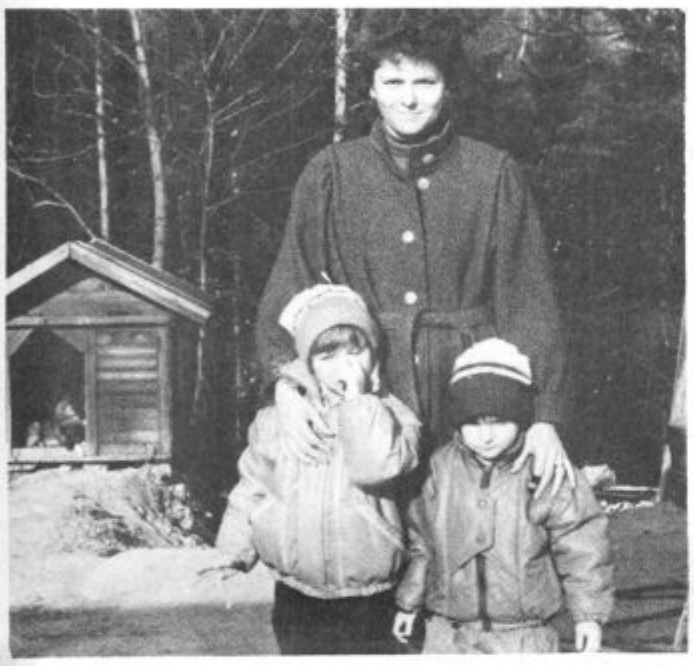

Klavdija in Smiljan drugi mami večkrat zlezeta v naročje. Tudi v naprej si želita toplega, varnega domačega ognjišča

Dvignjeni zastor 70

V spomin

Če razložite na tak način, da vsi razumejo, se bo vendarle našel kdo, ki ne bo razumel.

(Murphy)

Prejšnji teden nas je dohitela novica, da je umrl Viktor Maček, generalni direktor Impola iz Slovenske Bistrice.

Dvomimo o tem, da vest ni odjeknila tudi v elektroenergetskih krogih v Sloveniji.

Poglejmo, kaj se je pravzaprav zgodilo! Tovarna Impol je s Tovarno glinice in aluminija (TGA) življenjsko povezana v sozdu UNIAL, saj TGA Impolu dobavlja osnovno surovino, aluminij. Spominjamo se nedavnega štrajka Impolovih delavcev in njihovega pohoda pred bistriško skupščino zaradi premajhnih plač in krhanja odnosov v sozdu. Nam je pomembnejše od plač (te so povsod nizke) dejstvo, da je TGA kar čez noč impolovcem sporočila, da se požvižga na njihove potrebe po aluminiju. Že res, da je bil IMPOL TGA dolžan kar lepe denarce za že dobavljeni aluminij, toda ne smemo pozabiti, da sta bili obe organizaciji organsko (?) združeni v sozd. Ne smemo pa pozabiti tudi dejstva, da je IMPOL izdatno sofinansiral trenutno največjo naložbo v Sloveniji, namreč prav novo elektrolizo v Kidričevem. Do usodnega zapleta je prišlo (naključno?) prav v času, ko se dela v tej verjetno najbolj nespametni investiciji zadnjih časov končujejo. Toda medtem sta se zgodili dve pomembni zadevi: 1) TGA je z beograjskim sozdom Udružena elektroprivreda podpisala sporazum, ki ji zagotavlja desetletno dobavo dodatnih količin električne energije za proizvodnjo primarnega aluminija in 2) na vsem lepem se da s surovim aluminijem v tujini dobro zaslužiti, torej IMPOL kot pogodbeni kupec niti ni več nujno potrebni partner.

Če vse to povežemo z znano in dejavno podporo slovenskih vladnih krogov investiciji v Kidričevem, potem nam je lahko jasno, zakaj so kratko potegnili Impolovci.

Pred časom so naprimer v občinskem partijskem komiteju ostro zavrnili predlog za prisilno upravo v tem podjetju, potem pa kar naenkrat sunkovit preobrat, odstavitev direktorja in s tem podpora TGA. Kot da gre zgolj za dve podjetji in ne za izredno pomembna vprašanja za narodno gospodarstvo.

In zakaj smo na začetku omenili slovensko elektrogospodarstvo? Zato, jasno, ker je TGA življenjsko povezana s proizvodnjo električne energije. Brez nje so stari obrati in nova elektroliza le kup neuporabnega železa. Če smo še pred kratkim trdili, da TGA neposredno potaplja Šaleško dolino in požiga gozdove, potem naj bi zaradi podpisanega sporazuma s srbsko »Združeno elektroprivredo« in izvoznim aluminijskim boomom seveda skrušeno utihnili. Toda kaj, ko nam je jasno, da so posredi le nebuloze zmedene vladne dnevne ekonomske politike, ki ne vidi dalj od svojega nosu. In seveda poteze tovarn, ki so z njihovega podjetniškega vidika lahko smotrne, z narodnogospodarskega pa ubijalske. In tako je po našem mnenju s TGA, ki postaja eksponent polkolonialnega odnosa naše dežele do razvitega sveta. Namesto da bi TGA (če jo že imamo) predelovala domačo glinico v aluminij, tega prodajala domačim tovarnam na oplemenitenje in bi torej izvažali končne izdelke (in s tem pamet), se dogaja ravno obratno! TGA glinico uvaža z Norveške, jo predela v aluminij in tega izvozi. Pri tem pa uničuje naravo (SO_2, potapljanje Šaleške doline, umiranje gozdov . . .) in predelovalna podjetja (npr. Impol).

Žrtev torej ni le Viktor Maček, kot bi si kdo morda »želel«. Tragična smrt (življenje je namreč končal sam) predanega in izobraženega človeka je le napoved zlohotne usode, ki si jo naš narod piše sam. In mi, prebivalci Šaleške doline pri tem nikakor ne stojimo ob strani. Tiho in vdano pristajati na vedno večje želje po električni energiji pomeni podpihovati pastajanje in uresničevanje megalomanskih načrtov kot je TGA. Ni res, da le revolucije žrejo svoje otroke. To počne tudi kdo drug!

Vane GOŠNIK

Potovanje na Kitajsko in Japonsko

Piše Dare Bencik 5

25. APRIL (sobota)

Po zajtrku sva šla v mesto vprašat, kako je kaj s kopališči v Hong Kongu. Informacije sva dobila v delu mesta kjer so zelo razkošne zgradbe in trgovine.

Odločila sva se, da bova šla v ponedeljek ali torek, ker je v nedeljo gneča. Bojan je dal razvit sliko, počakala sva 1 uro v parku.

Zvečer sva bila zmenjena z Diano, ki pa je morala še nekaj nakupovati, ker je šla naslednji dan v Malezijo (hodila sva za njo kot dva kužka). Zvečer pa naju je povabila na luksuzno večerjo. Bilo nama je nekoliko nerodno, zato sva izbrala najcenejše jedi. Nato smo šli s taksijem na nočno tržnico. Ko smo se vrnili v hotel smo si izmenjali naslove, se poslovili in šli spat.

26. APRIL (nedelja)

Z Bojanom sva se odločila, da bova na Timovo povabilo obiskala Christian Church v Hong Kongu. Po tuširanju in zajtrku v Mc Donaldsu sva odšla na ulico Princa Edwarda in poiskala cerkev.

Lepo so naju sprejeli, potem pa sva se usedla med ljudi. Bilo je okoli 80 % Kitajcev, ostalo pa vse zahodni obrazi (obrazi Evropejcev in Američanov). Med obredom so kombinirali angleščino in kitajščino. Med obredom je bila živa glasba, ljudje so peli (Aleluja). Pridigar je povabil ljudi iz različnih koncev sveta in so pripovedovali o svoji veri. Čutiti je bilo nekaj dokazovanj (propagande) proti nastanku človeka iz opice. Govorili so tudi o komunizmu, zelo zanimivo in nič slabega. To je bila zgodba o Kitajcu, ki je bil v vojski, tam pa se je družil s komunisti in verujočimi.

Maša je trajala skoraj 3 ure, a nam je hitro minilo. Na hitro sva spoznala veliko ljudi. Po obredu smo šli vsi skupaj na kosilo v bližnjo restavracijo s kitajskimi specialitetami, kjer smo jedli odlično hrano. Pogovarjali smo se o potovanju, delu, prijateljih. Med njimi je bil Američan, ki je delal 14 let v Novi Zelandiji, Američanka po rodu iz Švice, neka ženska iz Malezije . . . — zanimiva družba. Na koncu so vse plačali oni. Pa saj je bilo to kosilo res poceni, samo 16 HK$. Izmenjali smo si naslove, se poslovili in odšla sva z metrojem nazaj do centra. Tu sva obiskala še trgovino z najnovejšo modo Pariz — London — Toko — Rim.

Zvečer sva šla vsak po svoje. V mesto sem šel na pivo v angl. »pub«, mimogrede še nekaj potrebnega kupil in končno šel nazaj v hotel. Pred spanjem sem se pogovarjal še s Švedom, ki že 1 leto potuje po svetu. Obiskal je že Avstralijo, Filipine, Malezijo, Taivan. Star pa je bil 19 let in je potoval skupaj z vrstnikom.

27. APRIL (ponedeljek)

Hotela sva na kopališče, pa je bilo oblačno in samo 22° C. Zato sva ostala v sobi, ki je imela tokrat za spremembo normalno temperaturo in je bil počitek prav prijeten.

Po zajtrku (v 16. nadstropju naše zgradbe) sva dvignila karte za avion do Tokia. Potne liste s povratnimi vizami za Kitajsko sva dobila šele zvečer.

Popoldne sva šla v mesto in našla trg kjer so prodajali cenejše stvari (izgleda, da samo za Kitajce). Ogledovala sva si vse, zašla sva celo v nek šolski center kjer so bila lepo urejena igrišča za nogomet, tenis, odbojko, košarko in lep bazen. Zvečer sva šla še enkrat malo na potep, jest v Mc Donalds in »shoping«, potem pa spat.

28. APRIL

Napovedano je bilo slabo vreme, zato sva dlje ležala. Ko sem prišel od zajtrka pri Mc Donaldsu, je Bojan še vedno ležal, vendar se je zjasnilo in odločila sva se, da obiščeva PIC — to je vrh nad Hong Kongom. Do tja sva šla s Ferry (to je mali trajekt, ki je zelo poceni) prav do vrha pa pelje še poseben vlak, ki ni bil prav poceni. Na vrhu sem bil kar malce razočaran, saj ni bilo drugega kot nekaj trgovin. Tudi razgled ni bil nič posebnega. Razočarana sva se po enournem ogledu vrnila v center in šla na kosilo. Popoldne sva še malo stikala po trgovinah, si nakupila malico za naslednji dan (saj sva odpotovala v Tokio). Zvečer sem se pogovarjal z Dancema, ki sta prišla iz Indije in Nepala in sta potovala na Kitajsko. Pripovedovala sta tudi o prepovedi alkohola v Skandinaviji. Kasneje se nam je pridružil še Francoz, ki potuje 6 mesecev. Doma je sicer iz Pariza, Jugoslavijo pa je kar nekajkrat že obiskal, ko je potoval v Grčijo in Turčijo.

Kmalu smo šli spat.

29. APRIL (sreda)

Vstala sva dovolj zgodaj, da ne bi zopet hitela in vse delala zadnji čas. Po zajtrku sva šla z avtobusom do letališča, uredila rezervacije in številke sedežev, oddala prtljago in počakala. Polet je bil ob 9.30 uri. Potovala sva s SWISSAIR. Ko smo prišli na letalo, sva dobila slušalke, na ekranu je pokazalo kako deluje varnostni mehanizem in vsi napotki (v letalu je bilo dosti praznih mest).

Med poletom smo dobili pijačo in kosilo (vendar sva prvič odklonila, ker nisva vedela, da je to tudi vključeno v ceno vozovnice, kasneje pa sva si privoščila).

Med poletom smo prestavili tudi uro (1 uro naprej). V Tokiu smo bili kmalu. Pristali smo na letališču Narita, kakih 70 km iz mesta. Do centra je bil prevoz kar drag, zato sva štopala. Po 10 minutah nama je ustavil avto.

Vendar ker sem ta čas, ko je Bojan štopal ravno brisal nahrbtnik in priročno torbico odložil, sem takoj pograbil le nahrbtnik, ko sva dobila štop. Šele po nekaj minutah vožnje, ko sem hotel poiskati naslov Jouth — hostel—a, sem videl, da sem jo pozabil. V njej sem imel vse dokumente, (potni list, denar, dokumente, fotoaparat, walkmann . . .) Oblil me je pot. Vendar je prijazni šofer mirno obrnil in naju zapeljal tja. K sreči me je torba čakala. Skala se mi je odvalila od srca.

Voznik je zelo dobro govoril angleško in tudi o Jugoslaviji je nekaj vedel. Zapeljal naju je v center prav do Hostla, katerega naslov sem imel.

Pred spanjem sva šla še do NICHIGEN SHO SHU International centra vprašat, kje so najcenejši hoteli (oziroma Hoste-li).

Povedal nama je, da je ta najcenejši kjer zdaj stanujeva. Vprašala sva tudi za študentsko delo, pa sva izvedela, da je zelo težko dobiti kaj za tuje študente, posebno če niso z angleškega govornega področja (možnost učenja angleščine).

Po telefonu sem poklical Hiroyukija, ki sem ga lani spoznal v Parizu. Vendar ga ni bilo doma.

S prijateljem Hiroyukijem. Japonci so po rasti manjši od ostalih, živijo prilično skromno, v manjših lesenih hišah, zato se močno bojijo požarov.

Hong-Kong — Angleška kolonija še do leta 1997. Dvonadstropni avtobusi so isti kot v Londonu. 80 odstotkov prebivalcev je Kitajcev

Društvo Šaleških likovnikov Šoštanj

Tudi v jubilejnem letu — vse za višjo raven znanja

Jutri, v petek, ob 18. uri v Mayerjevi vili v Šoštanju začetek prvega izmed predvidoma šestdesetih predavanj o teoriji likovne umetnosti, ki jih bo vodil akademski slikar Klavdij ZORNIK iz Ljubljane.

Ob tem lahko zapišemo, da se z jutrišnjim predavanjem, ki se bo nadaljevalo tudi v soboto, začenja eden od obsežnejših, če ne najobsežnejši program izobraževanja amaterskih likovnih ustvarjalcev in vseh drugih ljubiteljev likovne umetnosti v Šaleški dolini.

Namreč oboji se bodo sestajali v Mayerjevi vili v Šoštanju vsak mesec kar štirikrat; in sicer predvidoma zadnja dva petka in soboti v mesecu, razen julija in avgusta, ko je obdobje počitnic in dopustov.

Kot smo že omenili, bo predavanja vodil akademski slikar Klavdij Zornik, brat, v naši dolini zelo znanega, zato pa mnogo prekmalu umrlega, odličnega slikarja Aristida Zornika, ki nam je kljub svoji neizpetosti zapustil bogato kulturno zapuščino.

O predavatelju, ki bo svoje delo opravljal brezplačno, bomo v eni naslednjih številk Našega časa pripravili daljši zapis.

Naš prispevek lahko sklenemo z ugotovitvijo, da člani Društva šaleških likovnikov tudi v jubilejnem letu svoje dejavnosti — letos namreč praznujejo štirideset-letnico — ostajajo zvesti svoji osnovni opredelitvi, po kateri je resnično prava spodbuda kvaliteti likovnega ustvarjanja prav gotovo neprestano izobraževanje.

Morda je tudi v tem treba iskati motiv za njihovo željo, da se tega ciklusa predavanj udeležijo prav vsi ljubitelji likovne ustvarjalnosti, ne glede na pripadnost njihovemu društvu.

RAZPORED PREDAVANJ IZ TEORIJE LIKOVNE UMETNOSTI

22. in 23. januarja Temeljni pogoji in karakteristika likovne umetnosti;

29. in 30. januarja Prostor in čas v slikovni umetnosti;

19. in 20. februarja Likovne tvorbe in oblike;

26. in 27. februarja Likovni elementi;

18. in 19. marca Svetloba in tema v slikarstvu (valer);

25. in 25. marca Barva, barvne dimenzije in barvne lestvice;

15. in 16. aprila Odnosi med likovnimi elementi-repezicija, gradacija in kontrast;

22. in 23. aprila Statika in dinamika vizualnega ravnotežja;

20. in 21. maja Mera in sorazmerje v likovni umetnosti;

27. in 28. maja Zlati rez, kvadratura in triangular;

17. in 18. junija Organizacija elementov v prostoru;

24. in 25. junija Kompozicija;

23. in 24. septembra Energija prostorskih tvorb na formatu;

30. septembra in 1. oktobra Format kot izhodišče in začetek vizualne akcije;

21. in 22. oktobra Figurativna in nefigurativna, statična in dinamična kompozicija;

28. in 29. oktobra Organizacija svetlobe in teme — svetlobno zaporedje, svetlobni akord;

18. in 19. novembra Barvna organizacija — barvna harmonija, barvni akord;

25. in 26. novembra Barvna kvaliteta in kvantiteta;

16. in 17. decembra Barvni iluzionistični efekti;

23. in 24. decembra Vizualna evritmika v ornamentiku.

— bo —

Knjižni kotiček

Tako kot mi so s kopico želja stopile v letošnje leto tudi knjižničarke pionirskega oddelka ter oddelka za odrasle knjižnice Kulturnega centra Ivana Napotnika Titovo Velenje. Poleg ureditve prostorskih pogojev, posodobitve, si močno želijo v tem letu kar največkrat razveseliti tako mlade kot malo starejše bralce z vrsto knjižnih novosti.

Sicer pa so najmlajši bralci, zvesti obiskovalci **pionirskega oddelka** bili lanski december znova pridni. 2733 bralcev, med njimi 37 novih, si je izposodilo več kot 5000 knjig. Od tega 437 poučnih. O tem, da postaja knjiga zvesta spremljevalka skorajda vsakega od nas, potrjujejo tudi podatki o številu izposojenih knjig in obiskovalcev tega oddelka lani. Pionirski oddelek je lani obiskalo več kot 30 tisoč mladih bralcev, kar 592 se jih je vpisalo med knjižne molje na novo. To je več kot 650 obiskovalcev več kot prejšnje leto. Izposodili pa so si približno 57.800 knjig.

Od novih del, ki sedaj polnijo že sicer prenatrpane police tega oddelka naj omenimo delo Janeza Strnada **Meri platno, trak na vatle,** ponatis **Snežakov v vrtcu** Branke Jurca, **Pasjo zloženko** Marijana Krambergerja, narodno **Kresnice**. Če ne bodo vzbudile pozornosti že omenjene novosti, bodo to morda mladinska dela Franceta Bevka (**Grivarjevi otroci, Pastirci, Pesterna**), Grimmova **Janko in Metka** ali pa delo Milovana Vitezovića **Lajanje na zvezde**. Ob koncu naj omenimo še strokovne: Matjaž Schmidt **Radovan s planeta Beta**; Stjepan Mužič-Romana Božac **Gaborjeva kuhinja; Ženski zdravstveni vodnik**, četrti del **Mojega prvega leksikona A—Ž** ter knjigo Mire Ružič **Biti.**

Oddelek za odrasle po številu obiskovalcev prav nič ne zaostaja za pionirskim, saj so tudi tu knjižničarke zabeležile lani decembra več kot 1880 odraslih bralcev. Na novo se jih je vpisalo 41. Skupaj pa so si izposodili okrog 4630 del, seveda največ leposlovnih. Celoletna statistika pa je takšna: obiskovalcev 20.575, od tega mladih 11.346; na novo vpisanih 408, izposojenih pa 48.816 knjig.

Tudi tokrat bodo tisti, ki bodo obiskali ta oddelek, na knjižnih policah našli nekaj novih. Med deli domačih avtorjev omenimo **Pesmi** Simona Gregorčiča, **Preteklost** Žarka Petana, **Ukana 5** Toneta Svetine, delo Bena Zupančiča **Grmada, Črni dnevi — beli dan** je napisal Dominik Smole, Janez Mencinger je svoje pisanje naslovil **Abadon**, Franjo Frančič pa **Ne(novele)**. Za ljubitelje strokovnih del bo morda prišel prav naslednji seznam: Danilo Kiš **Enciklopedija mrtvih,** delo Mirele Mahne **Radiestezija,** priročnik **Zelenjava in zelišča**, delo Slavka Krušnika **Smeh stoletij** ter **Ekspresionizem** Lada Kralja, **Razsvetljenstvo** Janka Kosa in Gantarjevo **Antično poetiko**. Že dolgo so zelo brana tudi dela tujih pesnikov in pisateljev. Tokrat so knjižne police na oddelku za odrasle obogatile: **Popolni vohun** Johna le Carrera, **Američani** Howarda Fasta, knjiga Maria Vargasa Llosa **Pogovor v katedrali**, Robinsonov **Zgodbar** in **Vrnitev** Danielle Steel.

Nadvse obsežen pa je tudi seznam iskanih knjig, ki so v nesnežnih, toda hladnih večerih marsikomu popestrili prosti čas. Omenimo naj samo nekatere: Lezi med leve, Platoon, Vrnitev, dela iz zbirke Naj, pa Vegetarijanska prehrana, Ljubezen v F molu, Ljubezen v času kolere, pa še Ljubezen in vojna, Svetinova Ukana 5, Tujec v ogledalu, Zbogom divjakinja . . .

MLADINSKA KNJIGA

Prodajalke v Mladinski knjigi v Titovem Velenju so v prednovoletnem vrvežu imele resnično polne roke dela. Mnogi so se namreč zavedli, da je lahko te dni knjiga lepo darilo. In katere knjige so bile najbolj iskane? Ukana 5 Toneta Svetine (19.990 dinarjev), drugi del priročnika Pomoč iz domače lekarne (3300), pa ABC kvačkanje za 32 tisočakov, Popolna lepota Rachel Welch ter Živeti modro — sprostitev akopresura. Ta je stala 13.800 dinarjev. Tokrat ponujajo v Mladinski knjigi v Titovem Velenju v presojo delo Zvonimirja Simčiča **Vino** — med ljudsko modrostjo in sodobno znanostjo, dobite jo za 26 tisočakov, priročnik **Sobne, okenske in balkonske rastline,** gurmanom oziroma ljubiteljem rib Veliko kuharsko knjigo **Ribje jedi,** ki je izšla v kar 16 jezikih. Zanjo boste odšteli 39.500 dinarjev. Nekoliko globje pa bo treba seči v žep za **Pozdrave iz slovenskih krajev** (49 tisoč dinarjev).

PROSTI STREL ● PROSTI STREL

Ljubiti se je človeško . . .

Po zadnjem zatišju, malce presenetljivo — a vendar, se agonija vodenja Kulturnega centra Ivan Napotnik nadaljuje. Zlobneži si veselo manejo roke in si v brade govorijo, da jim je (delavcem Kulturnega centra) čisto prav; da je to kazen božja za vse, kar so zagrešili v preteklosti.

Do neke mere bo to seveda držalo, a brščas sedaj ni smiselno preveč pogrevati zadev, za katere so se ljudje že nekajkrat pokesali in jih konec koncev že nekaj časa tudi plačujejo. V tem trenutku gre predvsem za kulturo in iskanje ravnatelja vodilne kulturne inštitucije v občini je seveda odgovorna naloga do kulture, občanov in (Č. Zlobec bi se verjetno strinjal) do naroda slovenskega.

Od lanske pomladi, ko je bil razrešen dotedanji ravnatelj, so »pomembni ostali« (družbeno politične organizacije, komisije, komiteji . . .) pokazali presneto malo volje za pomoč pri iskanju pravega človeka za mesto ravnatelja Kulturnega centra. Prva dva razpisa za mesto ravnatelja sta bila neuspešna; septembra je tako Kulturni center imenoval že drugega nosilca dolžnosti, ki je menda funkcijo sprejel pod grožnjo ukrepa družbenega varstva. Tretji razpis je ob angažiranju delavcev Kulturnega centra vendarle uspel. Kandidat, ki se je prijavil po daljših pogovorih, je bil v vseh ozirih resnično ustrezen in v Kulturni center je zavel veter olajšanja — v pripravi so bili predsanacijski ukrepi, ki so jih v precejšnji meri tudi že uresničevali; ugled novega ravnatelja je zagotavljal, da bo zastavljeno v prihodnosti korektno izvedeno in da si bo Kulturni center spet pridobil (po lastni krivdi seve izgubljeno) mesto, ki mu v našem okolju gre.

A glej ga zlomka! Prijeten vetrič se je polegel, kar z jasnega je udarila strela. Nekaj dni pred nastopom nove službe je kandidat sporočil, da ga v Kulturni center ne bo. Vsi optimistični načrti so v trenutku padli v razpenjeno vodo. Če lahko verjamemo (doslej dovolj zanesljivim) informatorjem, to ni bila zgolj njegova odločitev. Dovolj verjetna razlaga, saj bi nesojenemu ravnatelju malokdo lahko pripisal omahljivost, neodgovornost, neodločnost in neznačajnost.

Kaj torej stoji za nenadno spremembo odločitve? Po interpretaciji (doslej dovolj zanesljivih) informatorjev naj bi se v kadrovsko politiko v zadnjem trenutku aktivno vključile družbeno politične organizacije (bolj natančno — OK ZKS) s spoznanjem, da je interes združenega dela, da bi bil nesojeni ravnatelj v tem trenutku veliko bolj koristen kot direktor pomembne nadzorne institucije. Opazovalcu s strani je logično, da bi zainteresirani uporabili »ustrezne« instrumente, da o tem prepričajo že večkrat omenjenega kandidata za ravnatelja Kulturnega centra.

Osupljivo (pa le navidez) je to, da so se ravno organizacije in kadrovske komisije do problema vodenja v Kulturnem centru vseh zadnjih deset mesecev (nič boljše ni bilo že leto, dve poprej, ko so že osnovnošolci vedeli kam pluje Kulturni center) obnašale skrajno pasivno, dale so pozitivno mnenje za prijavljenega kandidata — v zadnjem trenutku pa so nekateri uporabili svojo moč in avtoritativno posegli v kadrovsko politiko (beri: Kulturnemu centru »speljali« novega ravnatelja.).

Grozljivo pa je, da posamezniki ali skupine odkrito mešetarijo s pojmi bolj pomembno in manj pomembno. Po njihovi logiki je očitno kultura manj (da ne rečemo ne —) pomembna in ustrezna zasedba vodilnega delovnega mesta v kulturi manj pomembna od zasedbe vodilnega mesta nadzorne institucije. Manj pomembna za delavce, občane in ne nazadnje za narod (tu bi se bilo skorajda za pridružiti joku že omenjenega C. Zlobca). A vendar je dejstvo, da odhajajo Agrokomerci, odhajajo direktorji ozdov in sozdov, odhajajo direktorji bank in esdekajev . . . kulturi pa je usojeno, da ostaja. In menda ni vseeno kakšna!

Pred Kulturnim centrom je sedaj četrti razpis za ravnatelja. Domnevno v dolini ustreznega človeka ni več, delavci se menda že spogledujejo z mislijo, da bi našli nekoga »od zunaj«. Za okolje, ki je že doseglo zavidljiv kulturni nivo brez kadrovske pomoči od zunaj, je že sama misel na to dovolj grešna. Manj grešna je verjetno misel, ki jo je bojda izrekel eden delavcev Kulturnega centra — namreč, da bi počakali na kader, ki ob naslednjih spremembah v dolinskih vrhovih ne bo imel kam iti!?

Kulturni center gor ali dol — nekateri se bodo očitno še naprej raje ukvarjali z okraševanjem novoletnih drevesc in prirejanjem proslav.

U. HRAST

KINO

REDNI KINO

Četrtek, 21. 1. ob 18. in 20. uri STRIPTIZ SMRTI — ameriški, triler. V gl. vl.: Craig Wason.

Petek, 22. 1. ob 18. in 20. uri DIRKA ZA ČASOM — angleški, komedija. V gl. vl.: John Cleese.

Sobota in nedelja, 23. in 24. 1. ob 16., 18. in 20. uri ZAPUŠČINA — hongkonški, akcijski. V gl. vl. Brando Lee.

Ponedeljek, 25. 1. ob 18. in 20. uri STRIPTIZ SMRTI — ameriški, triler. V gl. vl.: Craig Wason.

Ponedeljek, 25. 1. ob 10. uri ter torek, 26. 1. ob 18. in 20. uri VOJAKOVA ZGODBA — ameriški, družbenopolitična drama. V gl. vl.: Howard E. Rollins.

Sreda, 27. 1. ob 10., 18. in 20. uri VROČA CECILIJA — francoski, erotski. V gl. vl.: Mary Monty.

KINO DOM KULTURE

Četrtek, 21. 1. ob 20. uri PREDSTAVA ODPADE.

Nedelja, 24. 1. ob 10. uri OTROŠKA MATINEJA — PRIPOVEDUJ MI ZGODBO ZAJČEK — ameriška risanka.

FILMSKO GLEDALIŠČE

Ponedeljek, 25. 1. ob 20. uri VOJAKOVA ZGODBA — ameriški, družbenopolitična drama. Režija: Norman Jewison. V gl. vl.: Howard E. Rollins. Film obravnava odnos beličrni malo drugače in sicer se dotakne segregacije med črnci samimi, kjer prihaja do trenj med že »prebujenimi« črnci in med tistimi, ki še imajo kompleks »dobrega strička Toma«.

3 nominacije Oscar '85 in 3 nominacije Zlati Globus '85.

KINO ŠOŠTANJ

Sobota, 23. 1. ob 16. uri OTROŠKA MATINEJA — PRIPOVEDUJ MI ZGODBO ZAJČEK — ameriška risanka, ob 18. uri STRIPTIZ SMRTI — ameriški triler.

Nedelja, 24. 1. ob 17.30 uri V ZMAJEVEM GNEZDU — hongkonški, akcijski/kung fu, ob 19.30 uri. HOT DOG — ameriški, komedija.

Ponedeljek, 25. 1. ob 19.30 uri ZAPUŠČINA — hongkonški, akcijski.

Sreda, 27. 1. ob 19.30 uri VOJAKOVA ZGODBA — ameriški.

KINO ŠMARTNO OB PAKI

Petek, 22. 1. ob 19. uri STRIPTIZ SMRTI — ameriški, triler.

Nedelja, 24. 1. ob 13.30 uri OTROŠKA MATINEJA — PRIPOVEDUJ MI ZGODBO ZAJČEK — ameriška risanka.

Torek, 26. 1. ob 19. uri ZAPUŠČINA — hongkonški, akcijski.

KINO KONOVO

Sreda, 27. 1. ob 18. uri ZAPUŠČINA — hongkonški, akcijski.

Intervju pred premiero

Desetega brata se je lotil iz zadovoljstva in gledališkega avanturizma

V domu kulture v Titovem Velenju bodo v petek, 22. januarja 1988, ob 19.30, premierno uprizorili ljudsko slikanico DESETI BRAT po predlogi Josipa Jurčiča. Priredba, režija, scena in kostumi so delo Bogomirja Verasa, nastopili pa bodo gledališčniki, pevci in fokloristi velenjske občine. Repriza premiere bo v petek, 29. januarja ob isti uri, nato pa bodo pripravili še več predstav za kolektive (prva bo že v soboto, 23. januarja ob 19.30 za šolsko mladino in gostovanja. V Kulturnem centru Ivan Napotnik, ki je prevzel ponudbo predstav, pričakujejo, da bo zanimanje pokazala tudi širša okolica celjske in koroške regije, za katere bodo pripravili posebne predstave. Projekt je financirala Občinska kulturna skupnost Velenje.

Bogomir Veras

Največkrat temelji udejstvovanje gledaliških amaterjev pri predstavah na pripadnosti domačemu kraju, njegovi igralski družini in v želji, da bi tudi pri njih doma pripravili dobro predstavo, piše v gledališkem listu, ki je izšel ob premieri. Režiser **BOGOMIR VERAS** pravi, da se je tega gledališkega projekta lotil predvsem iz radovednosti in gledališkega avanturizma. Amaterji iz več krajev velenjske občine so, ko so se lotili odgovornega in napornega dela, preskočili krajevne »planke« in brez prestižnosti v slabem pomenu besede stopili skupaj. S tem so prav gotovo postali močnejši. Če pa se združenim gledališčnikom pridruži še kvaliteten mešani pevski zbor in nadarjeni folkloristi s svojimi muzikanti, je to nekaj, kar se ne dogaja vsak dan. Gledališki medij s svojimi izraznimi sredstvi postane barvitejši in bogatejši.

Pa vendar! Čitanje Desetega brata je povezano z našimi spomini na branje obveznega čtiva. Kaj vas je v zgodbi tako prevzelo, da ste se odločili postaviti jo na oder danes, ko čitanje te zgodbe ni več toliko popularno? smo povprašali ***Bogomirja VERASA.***

Veras:

Nobena gledališka predstava še ni spremenila sveta. So pa nekatere bolj, druge pa spet manj osvetlile prostor in čas v katerem so nastajale. Jurčičev Deseti brat je na primer bogat s polnokrvnostjo nekaterih junakov, ki na zelo izviren način izražajo svoja čustva in strasti. Zelo so slikoviti. Slikovitost in strasti so večno moderne, kaj pa je v naši »deželi Danski« ta hip gnilega, naj tokrat ugibajo gledalci, kritiki in kritizerji. Upam, da bo naša predstava marsikomu svetal žarek v sivini vsakdanjosti.

Zanimanje za predstavo je veliko, saj je premiera že razprodana. Kako izgleda ta projekt v katerem sodeluje toliko amaterskih kulturnih delavcev, kot to izhaja iz napovedi? Kaj vas je vodilo, da ste združili toliko amaterjev za eno predstavo, ko sami doslej niso našli take oblike skupnega dela?

Veras:

Da je za predstavo Desetega brata tako velik interes, je samo dokaz, da je sivina vsakdanjosti vsak dan bolj siva. Projekt je zamišljen kot ljudska slikanica. Za njeno slikovitost pa bodo poskrbeli igralci GLEDALIŠČA POD KOZOLCEM iz Šmartnega ob Paki, AG Titovo Velenje, KUD STANE SEVER iz Škal in še nekateri posamezniki iz drugih gledaliških skupin, poleg naštetih pa še MEŠANI PEVSKI ZBOR iz Šoštanja in folkloristi KOLEDE iz Titovega Velenja s svojimi muzikanti. Vprašali ste me tudi, kaj me je vodilo, da sem združil toliko amaterjev. To vprašanje bi rad korigiral: amaterji so sami našli pot do skupnega dela in samo vesel sem, da so izbrali mene za izbor teksta in za režijo. Sprejel sem zelo zahtevno in odgovorno delo.

V gledališkem življenju velenjskih amaterjev ste že dolgo prisotni. Lahko poveste koliko predstav ste režirali v Titovem Velenju in koliko v Šmartnem ob Paki, kjer ste pravzaprav redni režiser tamkajšnjega Gledališča pod kozolcem, ki je pod vašim mentorstvom dosegel največje uspehe doma, v domovini in tujini.

Veras:

Z amaterji velenjske občine sodelujem menda enajsto leto ali kako več. Pri AG Velenje in Gledališču pod kozolcem sem postavil na oder 20 celovečernih predstav. Besede redni režiser pa ne maram preveč. To tako na ušesa bije kakor kakšna institucija, za katero mislim, da ni vedno prvi naslov za uspešno gledališko iskanje. Amaterji so me vsako leto znova povabili k sodelovanju.

Vsaka predstava, ki jo vi režirate je tudi vaša priredba. Ne spomnim se predstave, kjer bi bili samo režiser. Torej ste režiser in prirejevalec znanih in manj znanih dramskih predlog. Boste vedno prirejali gledališka dela svojemu okusu? Ali pa so te priredbe zaradi gledaliških ansamblov, ki jih izvajajo?

Veras:

Res je, da je bila do zdaj vsaka predloga za predstavo, ki sem jo zrežiral, tudi moja priredba-dramatizacija ali pa adaptacija z avtorskimi dodatki. To bom verjetno počel, dokler mi bodo gledališki amaterji kaj pomenili in dokler bom cenil njihovo željo po ustvarjalnosti na odru. Do danes me še nihče ni prepričal, da delam nápak, najmanj pa tisti teoretiki, ki delo z amaterji poznajo zelo površno ali pa sploh ne.

Bo tudi v Desetem bratu veliko glasbe, kot v vsaki vaši priredbi?

Veras:

Glasbe in petja bo tudi v predstavi DESETEGA BRATA kar precej in na moje veliko veselje, vse v živo, brez magnetofonskih posnetkov. Tako, lahko bi rekli, razkošje na odru ni preveč pogost pojav, a snop žitnega klasja ne moreš zlomiti, en klas pa precej lahko.

Ste zadovoljni z zadnjimi vajami, ki prav sedaj potekajo tu na odru doma kulture?

Veras:

Temperatura na teh zadnjih vajah vztrajno narašča in zelo rad bi se zdajle, ko je tale končana, poveselil z ustvarjalci, a odhajam na novo vajo. V SLG v Celju pripravljamo novo predstavo T. Williamsa — Steklena menažarija . . .

Marjan Marinšek

Mednarodna revija v malem nogometu

Talci »doma« v Rdeči dvorani

Igralci kluba malega nogometa Surovina-Branik-Talci iz Maribora bi morali dobiti častno mesto v velenjski Rdeči dvorani, kot je dejal eden od gledalcev ob koncu tridnevne mednarodne revije v malem nogometu. Bili so zmagovalci tretjega, četrtega in petega tradicionalnega novoletnega turnirja v Titovem Velenju, na tej prvi tovrstni mednarodni prireditvi v naši državi pa so v finalni tekmi premagali najboljšo belgijsko ekipo in dosegli nov izjemen uspeh. Skupaj z Belgijci in zagrebškim Dinamom so pokazali najboljšo igro, akcije posameznikov, še zlasti najboljšega igralca turnirja Matjaža Keka, pa so bile pravo mostrstvo, užitek za gledanje. Gledalci so to znali nagraditi.

Na prvi mednarodni prireditvi pod pokroviteljstvom Fife in v soglasju z Nogometno zvezo Jugoslavije je nastopilo osem ekip, štiri domače in prav toliko tujih. Poseben organizacijski odbor pri NK Rudarju jih je razdelil v dve skupini. V skupini A so igrala tuja moštva, v B pa domača. Presenetili so v prvi skupini Belgijci, saj so vse svoje nasprotnike z lahkoto premagali, zelo razočarali pa so italijanski predstavniki, saj razen svojega temperamenta niso pokazali skoraj nič.

Zelo razburljiva in izenačena so bila srečanja v domači skupini. Najbolj tekma med Vukom iz Ljubljane in Surovino-Branik-Talci iz Maribora, ki je odločala o prvaku skupine B in o tem, kdo bo zaigral v finalni tekmi proti Belgijcem. Mariborčanom je zadostoval že neodločen izid. Ljubljančani so povedli z 1:0, nato so Mariborčani vodili s 3:1, 3:2, celo že s 5:2, toda Ljubljančani so izid izenačili. Spet so povedli Mariborčani, 9. minut pred koncem so Ljubljančani znova izenačili in do konca tekme (do 50. minute) je bila igra obeh moštev izredna, razburljiva, na trenutke dramatična. Gostje so zadnjih 10 minut igrali z vratarjem v polju, pa vendarle tudi to ni pomagalo. V bistvu je bilo to srečanje pravi finale.

Ta revijalni turnir je zbudil veliko zanimanje med gledalci, pa tudi med novinarji. V Titovo Velenje so prišli v glavnem novinarji mnogih naših znanih novinarskih hiš. Tu so bili tudi tuji novinarji. Med gosti pa je vsekakor treba omeniti uradnega predstavnika Fife in člana njenega izvršnega odbora Madžara Gyorgyja Szepesija, ter predsednika komisije za mali nogomet pri NZJ Edvina Kerhina.

Turnir je slovesno odprl Gyorgy Szepesi, vsem pa je zaželel dobrodošlico predsednik Sob Velenje Drago Šulek

Najboljši so iz rok predsednika organizacijskega odbora prejeli lep pokal. Na posnetku pokal za Dinamo

Med uglednimi gosti sta bila tudi Gyorgy Szepesi (na desni) in Ervin Kerhin

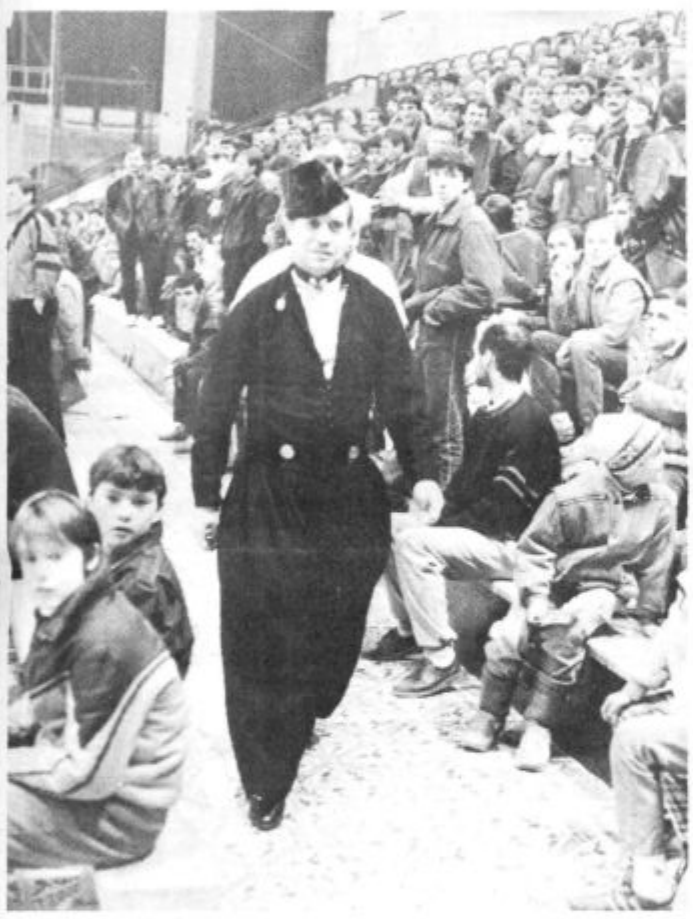

Italijanski in Nizozemski igralci so imeli tudi nekaj svojih navijačev. Na sliki navijač iz Nizozemske v njihovi značilni narodni noši

S tekme med Belgijci in Nizozemci

Gyorgy Szepesi:

Perfektna organizacija

Novinarji, zbrani na tem revijalnem turnirju, so povabili na daljši pogovor uradnega predstavnika Fife Gyorgya Szepesija. Ta se je najprej preko njih zahvalil organizatorju za povabilo v Titovo Velenje in tudi v imenu Fife za organizacijo takšnega privlačnega turnirja. Za tem je ta ugledni madžarski predstavnik povedal, da so komisijo za mali nogomet pri Fifi ustanovili pred dvema letoma v Mehiki, da so do danes organizirali tri uradne turnirje, na katerih so sodelovale državne selekcije (v Madžarski, Španiji in Braziliji). Povedal je tudi, da bo prvo svetovno prvenstvo januarja prihodnje leto na Nizozemskem, da pa se je zanimanje za mali nogomet začelo pred 50 leti v Južni Ameriki, se razširilo še v Združene države, v zadnjih 13 letih v Evropo, največje težave pa so v tem, ker v vsaki državi igrajo po svoje.

Kaj mislite o turnirju v Titovem Velenju, je bilo tudi vprašanje novinarjev?«

Perfektno je organiziran, sodniki sodijo dobro, tudi raven tekem ni slaba, lahko jo ocenimo kot zadovoljivo. Pomembno je veliko zadetkov, ki tudi najbolj privlačijo gledalce v dvorani«.

Ervin Kerhin; predsednik komisije za mali nogomet pri NZJ:

»Zelo, zelo sem zadovoljen, da smo sploh organizirali ta turnir, da smo z njim na določen način prodrli v Evropo, da ga je tudi Fifa vzela za svojega in poslala svojega delegata. Turnir je uspel. To mi je v pogovoru potrdil tudi predstavnik Fife. Ne me narobe razumeti, ker nisem dejal, da ni popolnoma uspel. Ker je bil to prvi turnir v Jugoslaviji, sva z Gyorgyjem Szepesijem ocenila, da je bilo vse v redu. Morda naj ob tem povem, da Fifa doslej še ni organizirala nobenega turnirja posameznih ekip. To je prvi turnir takšne vrste. Če gledamo s tega stališča, potem moramo razumeti posamezne, zanemarljive pomanjkljivosti, ki so pač nujne, kadar se nekaj prvič izvede. Toda vse je bilo pripravljeno in izvedeno tako, da zasluži visoko prehodno oceno. Doslej je Fifa organizirala turnirje državnih reprezentanc. Gre za turnirje v Španiji, Braziliji in Madžarski. Prav zato je še toliko bolj pomembno, da smo mi, NZJ in Titovo Velenje, bili organizatorji prvega turnirja državnih prvakov pod pokroviteljstvom Fife. In to nam odpira pot v Evropo.«

Novinarji:Sodniki 4:4

Med revijo malega nogometa so odigrali ekshibicijsko tekmo tudi tisti, brez katerih takšnih srečanj ni. — sodniki in novinarji. Tudi ta tekma je bila razburljiva in oboji so pokazali, da poznajo nogomet. Moštvo sodnikov so sestavljali mednarodni sodniki, ki so sodili vse tri dni na turnirju: Edvard Šoštarič (v vratih) iz Maribora, Boro Bezjak (Zagreb), Zdravko Jokič in Dragiša Komadinič (oba iz Beograda) in njihove okrepitve domača sodnika Miro Sitar ter Boriša Krsmanovič in sekretar organizacijskega odbora Karlo Zlodej. Za novinarje pa Dragoslav Košarič (Radio Zagreb), Slobodan Pejič (Večer Maribor), Fritz van Leevaen (Nizozemska), Tomislav Židak (Sportske novosti), Ervin Kerhin (NZJ) in Stane Vovk (Naš čas). Srečanje se je končalo s 4:4; za sodnike so zadetke dosegli Bezjak 2, ter Komadinič in Sitar, za novinarje za Fritz 2, Vovk in židak.

Na željo gledalcev so izvajali še sedemmetrovke. Pri streljanju teh so bili boljši sodniki in zmagali s 7:6.

Naj . . .

● **Najbolje so igrali Talci, ki so resda v počasni, vendar preudarni in taktično zreli igri v finalni tekmi v nedeljo popoldne ob neposrednem televizijskem prenosu premagali Ford Genk, belgijskega prvaka s 3:1;**

● **Posebna žirija je za najboljšega igralca izbrala Matjaža Keka, člana ekipe Talcev iz Maribora. Tudi tokrat je potrdil veliko mojstrstvo v igri malega nogometa in skorajda vsako njegovo potezo so gledalci bučno nagradili;**

● **Matjaž Kek ni le dobro igral, preigraval, ampak tudi spretno tresel nasprotnikovo mrežo. Z 8 zadetki je na lestvici strelcev delil prvo mesto z Vukovićem (Dinamo) in Bojanovićem (Vuko Ljubljana);**

● **Najbolj športno so igrali igralci Kutine in Belgijci, saj so jim sodniki pokazali le po tri rumene kartone;**

● **Najbolj nešportno pa so se obnašali italijanski prvaki. Sodniki so jim pokazali namreč 15 rumenih in dva rdeča kartona;**

● **V najbolj bledi luči so se predstavili prav tako italija nski igralci. Uteho za svojo slabo igro so večkrat iskali v prepirih s sodniki (neupravičeno) in si zato nabrali veliko kartonov (upravičeno);**

● **Najboljši vratar je bil član ekipe Ford Genka Ioannis Arampatzis;**

● **Najmanj rumeni karton bi si zaslužili igralci Vuka, ker niso hoteli odigrati srečanja za 5. mesto z madžarskim prvakom.**

● **Najlepšo gesto so pokazali igralci belgijskega prvaka. Kupili so 40 rdečih nageljnov za 40 Rudarjevih let in jih vrgli med gledalce!**

● **Najbolj dramatična je bila tekma med Talci in Vukom. Večina gledalcev je menila, da je to bil pravi finale.**

Kako do uradnega prvenstva

V Topolšici je bil v nedeljo, zadnji dan turnirja, tudi seminar o bodočnosti malega nogometa v naši državi. Vemo, da v Jugoslaviji ob kopici turnirjev nimamo uradnega prvaka pač zato, ker tudi ni uradnega prvenstva. Prav zato so se na seminarju navzoči zavzeli, da komisija za mali nogomet pri NZJ, njen predsednik Ervin Kerhin je bil tudi med udeleženci seminarja, najde način, kako izvesti takšno uradno prvenstvo. Predlagali so, naj bi vsaka republika na osnovi ligaškega, oziroma turnirskega sistema, dobila svojega prvaka, zatem pa bi organizirali turnir republiških prvakov.

Rdeča dvorana srečna za Talce. Na sliki skupaj s tretjeuvrščenim Dinamom

Rezultati

Skupina A: 1. kolo: Keszthely—As Marino 5:1, Kras Boys—Ford Genk 0:4; 2. kolo: As Marino—Ford Genk 1:5, Keszthely—Kras Boys 3:8; 3. kolo: Keszthely—Ford Genk 1:3, Kras Boys—As Marino 4:2. Lestvica: 1. Ford Genk 6 (12:2, 2. Kras Boys 4 (12:9), 3. Keszthely 2 (9:12), 4. As Marino 0 (4:14)

Skupina B: 1. kolo: Vuko—Dinamo 2:2, MNK Kutina—Talci 2:6; 2. kolo: Dinamo—Talci 2:2, Vuko—MNK Kutina 4:3; 3. kolo: MNK Kutina—Dinamo 5:8, Talci—Vuko 6:6. Lestvica: 1. Talci 4 (14:10), 2. Dinamo 4 (12:9), 3. Vuko 4 (12:11), 4. MNK Kutina 0 (10:18)

Za 7. mesto: AS Marino—MNK Kutina 5:7; za 5. mesto: Keszthely—Vuko 3:0 b.b.; za 3. mesto: Kras Boys—Dinamo 4:10; finale: Ford Genk—Talci 1:3.

V slovesni otvoritvi turnirja so sodelovali mažuretke iz Ljubljane, Rudarska godba Velenje in skupina Kis iz Škal

Takole so se Italijani »veselili« zadnjega mesta . . .

. . . Gledalci pa so se jim seveda smejali (S. Vovk)

Nova avtobusna postaja v Mozirju

Avtobusni promet skozi Mozirje je že več let nemogoč. Razmišljajo o gradnji nove avtobusne postaje in izdelan je že idejni načrt, ki naj bi se izoblikoval v predlog. Avtor je razvojni center, ki je nalogo opravil zgolj kabinetsko. Gre za ambiciozen projekt, ki ne upošteva ekoloških, finančno rentabilnih in končno funkcionalnih zahtev.

Idejni načrt prikazuje avtobusno postajo tik ob stanovanjskih objektih, oziroma na ohišnicah stanovanjskih hiš in blokovskih vrtičkih, katerih lastniki intenzi-

Prejeli smo

vno in idealno obdelujejo poslednji košček obdelovalne zemlje v Mozirju. Razvojni center, ki je pred leti novograditeljem toplo priporočal orientacijo bivalnih prostorov proti jugu, je sedaj na tem jugu pod njihovimi spalnicami planiral objekt, ki bo drastično spremenil življenjske pogoje skoraj polovici tržanov. Kot da bi imeli premalo šoštanjskih plinov, ki vdirajo k nam čez Lokovico, premalo jedrskih odpadkov, ki naj bi jih odlagali v naši bližini, nam grozijo še s glomazno avtobusno postajo z celotno površino 2.07 ha z 20 parkirnih mest za avtobuse, šest peronov za sprejem »številnih« potnikov, osemnajst parkirnih mest za osebne avtomobile, krožno cesto, peš poti, dva spremljajoča objekta (čakalnica in bife), itd...

Zdi se nam, da je približno 50 ljudi žrtvovanih za stvar, ki bi se z malo dobre volje in veliko manjšega poseganja v žepe občanov, lahko rešila na bolj sprejemljiv način. Še zlasti je potrebno razmisliti, ker bo gradnja zopet posegla v že tako prazne žepe — brez samoprispevka namreč ne bo šlo.

Ves projekt je potrebno vsestransko poceniti, zmanjšati, predvsem pa ohraniti rodovitno zemljo ter uporabiti manjvredno zemljišče, ki je že uničeno s podobnimi posegi.

Naj ohranimo naše ohišnice in uporabimo za gradnjo travnike nasproti bencinske črpalke, ki so že uničeni s kanalizacijo in odpadki iz vsega Mozirja, ki se stekajo v to smer! Tudi to je naša zemlja, ki jo radi odstopimo v korist družbenih interesov, saj tako ni več uporabna za obdelavo. Mnenja smo, da je pas od bencinske črpalke do prvih hiš v Mozirju v širini 30 m dovolj širok za kakršnokoli gradnjo. S tem bi se izognili direktnemu vplivu strupenih izpušnih plinov in hrupa na prizadete občane, kajti zaradi konfiguracije terena, na katerem naj bi po idejnem načrtu stala avtobusna postaja, so idealni pogoji za zadrževanje vseh negativnih pojavov v dolini.

V obdobju osveščenosti o zdravem ekološkem okolju, ne moremo mimo že navedenih dejstev, zato smo mnenja, da mora biti avtobusna postaja na odprtem prostoru, kot je na primer v Celju, Slovenj Gradcu, itd... Mozirju je potrebna avtobusna postaja, to nihče ne more oporekati. Vendar bi bilo potrebno samo malo dobre volje, da se projekt prilagodi na bolj sprejemljiv način, ki ne bi ogrožal niti bližnje niti širše okolice.

Skupnost interesentov Mozirje za NIKOLA HOLEČEK

O sanacijskem programu EKO SŠGZ: nekatera področja še dodelati

Obravnava sanacijskega programa delovne organizacije Eko je sprožila res široko aktivnost. V petek dopoldan so namreč sanacijski program s svojega zornega kota ocenili tudi na Izvršilnem odboru Savinjsko — Šaleške gospodarske zbornice. Menili so, da bi bilo potrebno nekatera področja tega programa še dodelati.

Predlagali so dodatno tržno analizo programov, ob upoštevanju konkurence, dohodkovno in izvozno analizo posameznih programov in izdelkov, opredelitev vlaganj v najbolj donosne programe, za temeljno organizacijo Tehnološka oprema pa so menili, da je treba zanjo najti najbolj optimalno rešitev tudi v sanacijskem programu in zato predlagali, da pripravijo še predlog programa razvoja te temeljne organizacije. Še posebno zato, ker v sanacijskem programu ta segment ni analiziran in ga brez vsake razčlenitve, obrazložitve in usmeritve prenašajo v Gorenje Procesno opremo.

Čeprav so bile tudi članom izvršilnega odbora predstavljene vse tri variante, posebno poudarjeni pa prvi dve — sanacija z Gorenjem ali sanacija brez Gorenja, so člani Savinjsko — Šaleške gospodarske zbornice menili, da je rešitev Eka le v eni varianti — v povezavi z Gorenjem.

(mkp)

SELITEV RIB — **Člani RD Titovo Velenje, ki imajo na skrbi elektro ribolov, so dodobra izkoristili letošnjo blago zimo. S pomočjo elektrike so odlovili vse gojitvene potoke. Nepoučene je treba seznaniti, da ribiči rib ne pomorijo, ampak zgolj omamijo. Ribe potem prepeljejo in vložijo v Pako, ki je od Titovega Velenja navzgor še vedno dovolj čista, da postrvi v njej preživijo.**

Največ mladic, ki so jih vložili v gojitvene potoke pred dvema letoma, je zraslo v Sopoti, ki je najbolj cenjen gojitveni potok družine. Ribiči ocenjujejo, da je od vloženega zaroda preživelo kar deset odstotkov rib, to pa predstavlja več, kot tisoč postrvi, ki se bodo od letos naprej borile za obstanek v tolmunih Pake. Ekipa elektro-ribolova je tako »očistila« gojitvene vode za novo pošiljko mladic, ki jih bodo vložili pomladi.

Kljub temeljitemu odlovu, se nekaj rib vedno izmuzne in te bodo poleg raznih strupov in gnojnice, največja nevarnost za dva do tri centimetre dolge mladice, ki jih bodo pripeljali iz Ljubnega. Da se kakšna riba vedno izmuzne, dokazuje letos ujeta, skoraj pol metra dolga postrv, ki pa bo krasila prostore ribiške koče.

tekst in foto: Peter Rezman

Slovenj Gradec:Elektra 71:76

Zdaj za 1. slovensko ligo

V zadnjem kolu predtekmovanja so košarkarji Elektre zanesljivo zmagali v Slovenj Gradcu. Ker so se v nadaljnje tekmovanje že prej uvrstili, so nastopili brez dveh najboljših, njihova zmaga pa kljub temu ni bila ogrožena. Tokrat so zmagali že devetič zapored. Upajo, da bodo zmagovali še naprej in se v kvalifikacijah za vstop v 1. slovensko ligo uvrstili čim višje, če bo mogoče pa tudi na prvo mesto, ki vodi na višjo raven tekmovanja. Če želijo zdržati do konca in uresničiti veliki cilj, pa bodo morali spremeniti odnos do igre in predvsem do treningov. Sedanja zavzetost posameznih igralcev bo za napredovanje najbrž premalo.

Igrali so: Sevšek, Mrzel 7, Pašić 20, Kugonič 9, Vovk, Bogataj 3, Breznik 17, Brešar 11 in Tomic 9.

terme topolšica

»STAROGRADSKE MELODIJE«

V petek, 22. januarja, ob 19. uri bodo večer popestrili »Turinci« iz Novega Sada s starogradskimi melodijami.

V soboto, 23. januarja ob 20. uri bo ples z ansamblom

NOČNA IZMENA

V soboto, 30. januarja pa vas bo zabaval

HMELJARSKI INSTRUMENTALNI KVINTET.

Informacije v recepciji hotela Vesna po telefonu 891-120.

Komisijska prodajalna Šentjanž pri Dravogradu

MESEC KRZNA

v Komisijski prodajalni Šentjanž pri Dravogradu,

Vabi vas na ugoden nakup krznenih jopic (tudi novih) od 120 do 800 tisoč din, krznenih plaščev od 200 tisoč do 3 milijone 500 tisoč din, zimskih plaščev od 20 do 120 tisoč din, smučarske opreme.

Poleg krzna sprejema v prodajo pohištvo, belo tehniko, akustiko (vse tipe videorekorderjev, TV sprejemnike, kasetofone), računalniško opremo, zlat nakit, starine, slike.

Telefonska številka v delovnem času **(062) 82-031**; ponedeljek in petek od 7.30 do 14.30 ure, torek, sreda od 14. do 18. ure, sobota od 9. do 12.30 ure.

Vedno dobrodošli!

SOZD n.sub.o. **MERX** — TRGOVSKA DEL. ORGANIZACIJA, S.P.O. **SAVINJA MOZIRJE**

»SAVINJA« MOZIRJE JE VAŠA TRGOVINA

Za vas, žene, matere, organiziramo od 18. januarja 1988 dalje

DNEVE GOSPODINJSKIH POTREBŠČIN

Vaše potrebe bomo zadovoljili s prodajo na obročno odplačevanje:
— kuhinjska posoda
— posteljnina
— male gospodinjske aparate
— belo tehniko
— akustiko
— talne obloge

Poleg tega pa še:
— okenske zavese
— jedilni pribor
— gospodinjsko galanterijo ipd.

SAVINJA JE MOJA TRGOVINA, KER VEM ZAKAJ!

Razpisna komisija pri Službi družbenega knjigovodstva, podružnici Titovo Velenje

razpisuje

na podlagi 70. člena statuta SDK v SR Sloveniji dela in naloge

VODENJE EKSPOZITURE V MOZIRJU

Pogoji:
— ekonomist ali višji upravni delavec ali pravnik ali organizator dela
— 4 leta delovnih izkušenj
— aktivno znanje slovenskega jezika
— prenehanje pravnih posledic po 176. členu zakona o SDK (reelekcija).

Izbrani delavec bo imenovan za dobo štirih let. Kandidati naj pošljejo svoje prijave z življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju pogojev v roku 8 dni po objavi na naslov: Služba družbenega knjigovodstva, podružnica Titovo Velenje, Rudarska 3 — komisija za razpis.

gorenje gospodinjski aparati

Komisija za delovna razmerja Delovne skupnosti skupnih služb Gorenje Gospodinjski aparati

oglaša prosta dela in naloge

1. vodja splošnih dejavnosti (1 izvajalec)
2. skladiščnik (4 izvajalci)

Pogoji:
Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:
pod 1)
— da ima V. stopnjo šolske izobrazbe družboslovne ali druge usmeritve
— 5 let delovnih izkušenj
— šoferski izpit B kategorije

pod 2)
— da ima IV. stopnjo strokovne izobrazbe (KV trgovec) oziroma z delom pridobljeno delovno zmožnost
— 2 leti delovnih izkušenj
— opravljen tečaj za skladiščnike

Kandidati naj svoje pisne vloge z dokazili o izobrazbi pošljejo do 30. 1. 1988 na naslov:
Gorenje Gospodinjski aparati, Partizanska 12, Titovo Velenje, (komisija za delovna razmerja).
O izbiri bodo kandidati obveščeni v roku 30 dni po zaključeni objavi.

Nagradna križanka Elkroj

Pravilna rešitev: smoter, tenerife, aligator, ei, ara, Elkroj, mr, kna, otaru, šs, ekstrakt, baril, okarina, dioniz, ain moa, Šibenik, gon, lastnik, month, jan, ate, art, skat, baal, eros, rot, jera, obelina, niče, ena, ks, valjček, kk, azra, piča, Eva, Ras, kuverte, plašči, Anka, Luče, jaz, kj, acev, alt, real, tani, ie, šara, son, zelenke, aa, kneset, sejalec, lovell, ost, vest, očka, iterativ, Jelena, oder, smog, laba, majaron, Mito Trefalt, ur, ak, jer, odeja, nilin, aneks, prt, kanta, ck, nak, rabat, oi, kotva, strn, odžak, Ibro, ree, športne srajce, rio, ita, antun, ananas, sak, oniks, Romana.

Nagrade — izdelke Elkroj prejmejo naslednji izžrebani reševalci: 1. Robert Podlipnik, Kidričeva 5, 63320 Titovo Velenje, **2. Matilda Sevnik**, Ul. Veljka Vlahoviča 51, 63320 Titovo Velenje, **3. Gregor Rupnik**, Šercerjeva 10, 63325 Šoštanj, **4. Jožica Petrič**, Šaleška 18 a, 63320 Titovo Velenje, **5. Barbara Petek**, Koroška 1 b, 63325 Šoštanj.

Izdelke Elkroja naj izžrebanci dvignejo v Uredništvu Našega časa, Foitova 10, v Titovem Velenju.

vekos

DO za komunalno in stanovanjsko oskrbo Vekos n. sub. o. Titovo Velenje, Koroška 37 b

Komisija za delovna razmerja DO VEKOS, DSSS objavlja prosta dela in naloge:

VODENJE FINANČNE SLUŽBE

Pogoji:
— VI. stopnja izobrazbe — ekonomske smeri
— 3 leta delovnih izkušenj pri vodenju službe
— vozniški izpit »B« kategorije

Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas s polnim delovnim časom. Poskusno delo traja 60 dni.

Za razpisana dela in naloge naj kandidati pošljejo pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev v 8 dneh po objavi razpisa na naslov: DO VEKOS, Titovo Velenje, Kadrovska služba, Koroška 37 b. Kandidate bomo o izbiri obvestili v 30 dneh po poteku objave.

Občinska skupnost za zaposlovanje Velenje

OBJAVE POTREB PO DELAVCIH V OBČINI VELENJE IN MOZIRJE

DELOVNA ORGANIZACIJA	POKLIC ŠIFRANTA	PROSTA DELA IN NALOGE	DI	NČ DČ	ROK P	OD	ŠT. DEL.
OBČINA VELENJE							
CSŠ TOZD SDŠ	prof. samoupravljanja s tem. marksizma	prof. STM	x	dč	8	275.000	1
STROKOVNA SLUŽBA OBČ SKUPNOSTI ZA ZAP.	družboslovna smer	vodenje informacijskega sistema	2	nč	14	660.000	1
TOZD OŠ BRATOV MRAVLJAK	pred. učitelj gospodinjstva	vodja prehrane	x	dč	8	480.000	1
GORENJE NO TOZD POHIŠTVO	mizar	samostojni modelar	2	nč	8	345.000	1
GORENJE NO TOZD POHIŠTVO	viličarist — transporter	viličarist	x	nč	8	250.000	1
OBČINA MOZIRJE							
ZKZ MOZIRJE	ekonomski tehnik ali ekonomist	samostojni programer AOP	3	nč	15	369.500	1
ZKZ MOZIRJE	ekonomist ali dipl. ekonomist	organizator AOP	3	nč	15	397.500	1

LEGENDA: DI = delovne izkušnje, NČ = nedoločen čas, DČ = določen čas, ROK P. = rok prijave OD = osebni dohodek, ŠT. DEL. = število delavcev

Koledar

ČETRTEK, 21. januarja — NEŽA
PETEK, 22. januarja — VINCENC
SOBOTA, 23. januarja — ALFONZ
NEDELJA, 24. januarja — FRANČIŠEK
PONEDELJEK, 25. januarja — TRPIMIR
TOREK, 26. januarja — TIT
SREDA, 27. januarja — ANGELA

Mali oglasi

NOVE SMUČI ELAN, 185 cm, nemontirane, ugodno prodam. Telefon 884-146.

GLASBENI STOLP BLAUPUNKT ugodno prodam. Telefon 857-224.

GRADBENO BARAKO PRODAM. Telefon 882-774.

OSEBNI AVTO VISA SUPER E, letnik julij 1983 ugodno prodam. Telefon popoldan 856-223.

KAMP PRIKOLICO, za 4 osebe, zimsko-letno z baldahinom ali brez do 150 SM kupim. Janko Rahten, Letuš 72, Šmartno ob Paki.

RABLJEN BARVNI TV GORENJE ugodno prodam. Telefon popoldan 857-376.

BARVNI TV, ZAMRZOVALNO OMARO in glasbeno komponento Sneider prodam. Telefon 856-575.

RABLJEN ČRNOBELI TV GORENJE PRODAM. Telefon 855-011.

PRIJATELJICI VZAMETA V NAJEM STANOVANJE, po možnosti večje. Pisne ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro »ČIMPREJ«.

NA STANOVANJE sprejmem žensko, ki bi bila voljna pomagati v gospodinjstvu. Tel. 815-195.

PRODAM VIKEND OB PLEVELOVEM JEZERU. Alojz Jošt, Rudarska 2 a, Titovo Velenje.

KARAMBOLIRAN CITROEN GS, v celoti ali po delih prodam. Telefon (062) 845-566.

STANOVANJE ALI HIŠO NAJAMEM za dobo 1 do 2 leti. Pisne ponudbe pošljite na upravo lista pod šifro »555«.

PRODAM PRAŠIČA ZA ZAKOL, krmljen z domačo hrano. Telefon 853-631.

DOBRO OHRANJEN KAVČ IN DVA FOTELJA PRODAM. Kandut, Veljka Vlahoviča 40/2/22.

PRODAM NOVI KOMPRESOR ter Sata brizgalko s tremi priključki za izolacijo avtomobilov. Telefon 857-629.

ZAMENJAM DVOSOBNO STANOVANJE, dvigalo, center Titovega Velenja, za večsobno. Zamenjam tudi garsonjero, (dvigalo center) za večje stanovanje.

V DELOVNO RAZMERJE SPREJMEM DELAVKO za delo na sekalnem stroju. Milena Caktaš, Usnjeni izdelki Šoštanj.

Informacije po telefonu 853-150 od ponedeljka do petka do 14. ure; po 20. uri pa po telefonu 858-686 ali 858-025.

SEDEŽNO GARNITURO IN PRALNI STROJ — oboje staro 4 leta (cena vsakega 25 SM) prodam. Informacije od 15. do 16. ure, Knez, Kajuhova 2, Titovo Velenje.

ZA WV HROŠČ PRODAM ZIMSKE GUME 155X15 s platišči. Telefon (062) 845-321 popoldne.

ANGLEŠČINO INŠTRUIRAM za osnovne šole in srednje šole. Telefon 856-530.

R-4 PO DELIH PRODAM — UGODNO. Telefon 857-259.

ROLETE — PLASTIČNE IN LESENE izdelujemo, vgrajujemo in popravljamo. Telefon 24-296.

130 KG TEŽKEGA PRAŠIČA ZA ZAKOL PRODAM. Telefon 858-556.

ČISTO NOV, UVOŽEN LIKALNI STROJ za 350.000 din in 1 leto rabljen pralni stroj, HDS in štedilnik Körting prodam za 1,10 mio din, telefon po 18. uri 858-508.

POHIŠTVO ZA OTROŠKO SOBO PRODAM. Veljka Vlahoviča 57, stanovanje 9, telefon 853-529.

ŽENSKI, STAREJŠI ALI MLAJŠI, ki je voljna pomagati pri gospodinjskih delih, nudim hrano in dobro stanovanje. Informacije po telefonu 854-217 ali 881-207 osebno na naslov Karel Čanč, Cankarjeva 21, Šoštanj.

V TITOVEM VELENJU ZAMENJAM DVOSOBNO STANOVANJE v pvem nadstropju za večjega. Informacije 853-249 ali 854-217.

Dežurstva

Dežurni zobozdravnik v Zdravstvenem domu Velenje:

23. in 24. januarja Dr. Vesna Pupič, Kidričeva 17, Titovo Velenje.

Od 8. do 12. ure v zobni ambulanti Zdravstvenega doma, sicer v pripravljenosti na domu.

Dežurni veterinar na Veterinarski postaji Šoštanj:

od 22. do 29. januarja — Milan Matko, dipl. vet., Topolšica 15, telefon 891-166.

Gibanje prebivalstva

Matično območje Velenje

Poroke:

Janez Žnider, roj. 1964, elektrotehnik iz Šoštanja in Bojana Šumah, roj. 1965, reskalka iz Škal, Goran Semečnik, roj. 1962, študent iz Titovega Velenja in Valerija Kričej, roj. 1964, uslužbenka iz Titovega Velenja.

Smrti:

Anton Vahčič, upokojenec iz Kozjega 43, roj. 1907, Marija Kompan, upokojenka iz Šoštanja, Heroja Rozmana 2, roj. 1911, Emilija Brezovnik, upokojenka iz Titovega Velenja, Šercerjeva 12, roj. 1929, Marija Foštner, upokojenka iz Šoštanja, Aškerčeva 5 b, roj. 1925, Ivan Vodopivc, avtomehanik iz Hotunj 20 b, roj. 1933, Jožefa Kačič, gospodinja iz Debra 34, roj. 1936, Cecilija Trobej, upokojenka iz Šoštanja, Koroška 3, roj. 1893, Angela Pleterski, upokojenka iz Titovega Velenja, Ljubljanska 49 a, roj. 1908, Marija Grobelnik, upokojenka iz Pake pri Velenju 56, roj. 1902, Ivan Škorjanc, upokojenec iz Sel 21, roj. 1911.

GIP VEGRAD p. o. TITOVO VELENJE
Gradbeno industrijsko podjetje
63320 TITOVO VELENJE
Prešernova 9 a

Komisija za delovna razmerja objavlja prosta dela in naloge

NAJZAHTEVNEJŠA PRAVNA DELA
(v poslovni enoti inženiring)

Poleg splošnih in z zakonom določenih pogojev mora kandidat izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

— visokošolska izobrazba pravne smeri
— 2 leti delovnih izkušenj
— pravosodni izpit
— znanje enega tujega jezika

Dela in naloge so razpisane za nedoločen čas in obveznim poskusnim delom.

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite v kadrovsko službo v 8 dneh po objavi.

Vse kandidate bomo obvestili v 30 dneh po izbiri.

ZKZ mozirje

Zgornjesavinjska kmetijska zadruga Mozirje
Poslovalnica KPC Ljubija — Mozirje

nudi

6-mesečno brezobrestno posojilo za naslednje proizvode:
— *keramične ploščice*
— *sanitarne garniture*
— *pločevinaste bane*
— *tuš kadi*
— *mešalce lifam*

Za ugoden nakup se priporoča ZKZ Mozirje Poslovalnica KPC Ljubija — Mozirje.

Sporočamo žalostno vest, da nas je v 55. letu starosti zapustil naš sodelavec

Milan Kopušar

Pokojnika smo spremili na zadnji poti iz domače hiše na pokopališče Šmartno ob Paki 18. januarja 1988 ob 15. uri.

KOLEKTIV DO COMMERCE, SODELAVCI MALOPRODAJE

V SPOMIN

dragi mami, ženi, sestri in teti

Marije Delopst

4. februarja bo minilo leto dni, od kar si tako nepričakovano odšla od nas. Nikoli te ne bomo pozabili, ostala boš vedno v naših srcih!

VSI NJENI

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dobre sestre in tete

Pavle Vajthauzer

rojene Vošnjak

Zahvaljujemo se vsem, ki ste jo imeli radi, jo obiskovali v času njene dolgotrajne bolezni ter jo v velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.
Zahvaljujemo se zdravnikom in osebju bolnišnice Topolšica za požrtvovalno skrb in nego, dr. Reberniku za dolgoletno skrbno zdravljenje in osebju Doma za varstvo odraslih Titovo Velenje. Posebna zahvala velja duhovniku za opravljen obred, govornikoma Anici Tamše ter tovarišu Hladinu za poslovilne besede ter Hildi Lesjak za vsestransko pomoč.

VSI NJENI

Nisi podal roke,
rekel besede v slovo!
Kako je hiša strašno prazna,
odkar več tebe ni.
Ta soba prej tako prijazna,
sedaj tuja se nam zdi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega očeta in starega očeta

Ivana Škorjanca

rojenega 23. 12. 1911

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste ga v tolikem številu pospremili na njegovi zadnji poti in darovali cvetje.
Iskrena hvala duhovniku za pogrebni obred, predstavniku KO ZB Konovo za poslovilne besede, govorniku in častni straži DO RLV ter godbi, pevcem in tovarišu Ivu Gorograncu.

Žalujoči: sinovi Silvo, Ivan, Tine, Jože, Darko, hčerke Pepca, Zinka, Marica in Gelca z družinami.

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi dragega moža, očeta, starega očeta in brata

Gregorja Pusovnika

iz Šenbrica 9

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in sosedom za nesebično pomoč, darovane vence in cvetje ter za druge pomoči. Hvala govornikoma Lemplu in Stropniku, pevskemu zboru ter duhovniku za opravljen obred.

Žalujoči: žena Marija, sinova Ivan in Franc ter hčerka Anica z družino ter bratje in sestri z družinami.

Varno na smučiščih

Precej hudih nezgod na smučiščih nastane zaradi nepoznavanja pravil smučanja, določil zakona in pravilnikov o uporabi smučišč, zaradi objestnosti in pretiravanja v hitrosti ter precenjevanja sposobnosti smučarjev.

Že leta 1977 je bil sprejet **Zakon o varnosti na javnih smučiščih** (objavljen v Uradnem listu SRS št. 16-982/72), pred dobrim letom dni pa **Pravilnik o znakih in o redu na smučiščih ter o rediteljski službi** (Uradni list SRS št. 2-53/78). Oba akta določata obveznosti za lastnike, upravljalce, vzdrževalce in uporabnike (smučarje) smučišč, vlečnic, gondol in sedežnic. Upoštevanje določil teh aktov ter **Pravilnika o reševalni službi in o službi prve pomoči na smučiščih** daje smučarjem precejšnjo garancijo da bodo šport in rekreacijo doživeli tako kot je osnovni namen. Brez strahu zaradi morebitnih poškodb.

Z zakonom o varnosti na javnih smučiščih je določena zaščita pred snežnimi plazovi, postavitev zaščitnih ograj pred prepadi in drugimi nevarnimi mesti, zaščita stebrov in posameznih nevarnih ovir na smučišču, tehnična ureditev prog, opozorilni in obvestilni znaki (podobni prometnim znakom), reševalna služba, služba prve pomoči, rediteljska služba ter pogoji za pridobitev obratovalnega dovoljenja in nadzor nad obratovanjem smučišča. Oglejmo si nekaj primerov konkretnih določil, kaj smučar mora in česa ne sme.

Smučar mora prilagoditi hitrost in način vožnje svojemu znanju, sposobnosti in vremenskim razmeram. Izbirati mora smeri vožnje tako, da ne ogroža drugih smučarjev, ne sme se voziti med »sankači«. Prehitevati v zadostni razdalji druge smučarje, da le-ti varno spreminjajo smer in način vožnje. Vzpenjanje po smučišču navzgor je dopustno le ob robovih smučišča. Na poziv redarja ali dežurne službe milice mora dati osebne podatke in se izkazati z osebno izkaznico. Če povzroči nezgodo ali je bil priča nezgode, obvezno pomagati ponesrečenim in mora biti na razpolago redarju ali miličniku kot priča. Smučar ne sme voziti po smučišču v času zapore, na progi, ki je pripravljena za organizirana tekmovanja, samostojno postavljati naprav in znakov na smučišču, zadrževati se na zoženih delih smučišča, voziti na način, ki ogroža druge smučarje, zlasti pa ne sme voziti pod vplivom alkohola. Vožnja ni dovoljena s pomanjkljivo ali pokvarjeno opremo, prav tako pa je prepovedano onesnaževanje smučišča.

Ukrep proti kršitvam je odvzem smučarske karte, prepoved uporabe smučišča ter denarne kazni in predlaganje sodniku za prekrške. Kaznovani so lahko tudi upravljalci smučišča, redarji, strežno osebje in odgovorne osebe smučišč. Vsi navedeni so lahko odgovorni tudi v skladu z določili **Zakona o varstvu pri delu.**

Jože MIKLAVC

Mislimo na invalide

Gradimo brez ovir

V prejšnji številki je bil opazen zapis »Invalide onemogočamo«. Človek je kar vesel, da tudi neinvalid vidi kako moderno gradimo v našem mestu in kako nam je malo mar, da je vendar v naši občini skorajda 10 % invalidov oziroma skoraj 5 % je, od skupnega števila vseh občanov, telesno prizadetih, ki jim arhitektonske ovire pomenijo vsakodnevno oviro! Prav zato smo se v invalidskih društvih že dalj časa borili proti takim oviram, a žal ostali osamljeni. Zdaj pripravljamo širok pregled in opis objektov, ki so nepotrebna ovira invalidom pri njihovem vsakdanjem življenju in delu. Da moramo v našem mestu nekaj storiti je dokaz že naš zdravstveni dom, ko invalid na vozičku sploh ne more priti do zobozdravnika ali v ambulanto medicine dela!

Ko je v letu 1984 bil sprejet republiški zakon o graditvi objektov smo prvič zagledali novo smer, ki je pri izdelavi tehnične dokumentacije za gradnjo objektov vendarle nalagala zdravemu projektantu (saj to je tisto — če bi bil invalid bi verjetno projektiral drugače sicer pa samo misli na lepoto in impozantnost njegove zgradbe) in projektantski organizaciji, da mora pri izdelavi projekta upoštevati tudi ukrepe za odpravo arhitektonskih ovir, ki telesno prizadetim in funkcionalno oviranim občanom omejujejo ali preprečujejo dostop do objektov in njihovo uporabo! Žal se po letu 1984 v tem obsegu ni nič spremenilo. Zato smo invalidi čakali na konkretnejši predpis v tej smeri. Tako je republiški komite za industrijo in gradbeništvo vendarle izdal pravilnik o projektiranju objektov brez arhitektonskih ovir. Ta pravilnik pa je začel veljati 15. 1. 1988. Pravilnik sedaj naravnost nalaga projektivnim organizacijam, da pri izdelavi tehnične dokumentacije za gradnjo, rekonstrukcijo in opremljanje stanovanjskih in poslovnih prostorov oz. objektov, nadalje objektov družbenega standarda, upoštevajo, da bodo te objekte koristili tudi telesno prizadeti občani. Pri tem določno predpisuje kaj in kako je treba graditi, opremljati in sicer ravnati pri projektiranju oziroma gradnji vseh objektov!

Pravilnik pa posebej prepisuje, da ga morajo spoštovati tudi tisti, ki bodo projektirali rekonstrukcije že zgrajenih objektov oziroma projektirali prenove starih mestnih jeder!

Zadnje dni lanskega leta so invalidske organizacije po Sloveniji dobile nalogo, da vsaka v svoji občini izvrši pregled vseh objektov ter popiše arhitektonske ovire ter, da o tem seznani pristojne organe. Mislim, da je prav, da tu pomagajo vsi pristojni in odgovorni, ko vemo, da bo sicer vse ostalo le na papirju! Tudi za to akcijo pa naj velja zapis iz obletnice projektne organizacije, da smo, kljub krizi, dolžni začrtati bodočnost pravočasno in z zavestjo, da bo invalidov oziroma telesno prizadetih v naši občini, zlasti pa v našem mestu vedno več!

-trih

(ŠELE) DVAJSETIČ — Čas je lova na sulca, katerega trofeja ribičem zelo, zelo veliko pomeni. Eni so bolj spretni in srečni, drugi manj, veselje ob trofeji pa vedno enako. Konec tedna se je sreča torej nasmehnila tudi Jožetu Zlatinšku iz Mozirja. V Letušu mu je prijel kar obilen sulec, ki je v dolžino meril 108 centimetrov in tehtal 9,20 kilograma. To je njegov prvi sulec, ribič je že osem let, s sulcem pa je poskušal že dvajsetič in ga tokrat s pomočjo tovariša dobil že s prvimi meti. Sulec bo poslej krasil prostore gasilskega doma v Mozirju, saj je Jože z vsem srcem tudi gasilec. (j. p.)

Šoštanj

Turizem smo ljudje

Pod tem geslom je bila v petek, 15. januarja, zvečer v Kajuhovem domu v Šoštanju, programsko-volilna konferenca Turistično-olepševalnega društva.

Za uvod je domačin Franjo Mašek predvajal svoj film o Šoštanju in Družmirju, ki ga je posnel pred 20 leti in je danes že dragocen dokument preteklosti, ki je ni več.

Poročilo o preteklem jubilejnem letu, ko je društvo slavilo 85-letnico uspešnega delovanja, je podala predsednica Milojka Plamberger. Društvo je organiziralo zelo uspešen pustni karneval — pokop pusta, prireditev ob dnevu žena, koncert Rudarske godbe iz Titovega Velenja, Šoštanjsko noč in že tradicionalni turistični teden s kulinarično in likovno razstavo v Kajuhovem domu. Izdali pa so tudi izredno lep prospekt Šoštanja v treh jezikih, ki smo ga že dolgo pogrešali. Predsednica je še zlasti pohvalila Krajevno skupnost, delovne organizacije, društva in nekatere obrtnike, ki so finančno omogočili izdajo prospekta. Nadalje je še poročala o gostinski in trgovski ponudbi ter urejenosti kraja, ki se je le nekoliko izboljšala. Pri tem pa je pozvala vse, naj si s skupnimi močmi prizadevamo, da bi v Šoštanj (zopet) prišlo čimveč gostov — seveda pa bo zato treba še marsikaj postoriti, tako pri ponudbi kot urejenosti.

Po poročilu je prvi spregovoril prof. Zoran Vudler in pohvalil delo društva še zlasti pa predsednico, ki so jo v lanskem letu izbrali za najbolj prizadevno turistično delavko Celjske zveze. Še zlasti pa je pohvalil izdajo lepega prospekta, rekoč »da je to v današnjih časih junaško delo«. Rudi Bajec se je zahvalil dosedanjemu odboru društva, nakar so izvolili novi odbor, ki ga bo ponovno vodila Milojka Plamberger. Le ta je nakazala še program dela za leto 1988, nato pa je podelila priznanja vsem, ki so društvu lansko leto kakorkoli pomagali. Priznanje so prejeli: Elektrarna, Godba Zarja, harmonikarji Svobode, Tamburaši iz Pesja, »Lesna« Šoštanj, Gasilsko društvo ter Ivan Movh, Nada Jurko, Ana Kosterbajn, Štefka Čebul, Jože Javornik, Irena Mazej, Marjana Cencelj, Jože Kukovičič, Tone Rehar, Domin Pejovnik, Primož Marinšek, Franc Ravnjak in Helena Čebul. S podelitvijo je bila konferenca zaključena, s tem pa je društvo dokazalo, da je lani dostojno delovalo in s številnimi prireditvami počastilo svojo visoko 85-letnico obstoja. K visokemu jubileju tudi iskrene čestitke našega uredništva.

Viktor Kojc

Tri zmage Šoštanjčanov

Letošnjo zimsko rokometno ligo je pripravil rokometni klub Radeče. Ob svoji 30-letnici so se še posebej potrudili in na tekmovanje povabili zares kakovostna moštva. To so Zagreb—Kromos in Borac iz Zagreba, Prule, Termopol, Dol, Sevnica, Krško, Rudar, Radeče in Šoštanj. Liga bo sklenjena 7. februarja, ekipe pa bodo odigrale štiri kola. Prvo je bilo na vrsti v nedeljo, Šoštanjčani pa so zlahka zabeležili tri zmage.

Premagali so Dol z 22:19, Prule z 20:15 in trboveljskega Rudarja z 22:19. Na vseh treh srečanjih so visoko vodili, tudi s sedmimi in osmimi zadetki razlike, na koncu pa dovolili nasprotnikom, da so zmanjšali razliko, čeprav zmaga nikoli ni bila vprašljiva. Naslednje kolo bo na vrsti to nedeljo, nasprotnika Šoštanja pa bosta zagrebški ekipi Kromos in Borac.

V prvih treh srečanjih so nastopili in skupno dosegli naslednje število zadetkov: Vajdl, Blagotinšek 1, Krejan 9, Ramšak 4, Ocvirk 2, Verdnik 1, Plaskan 10, Požun 17, Štrigl 2, Lesjak 9 in Vrečar 9.

Zveza telesnokulturnih organizacij občine Velenje

Program počitniških dejavnosti

Zveza telesnokulturnih organizacij občine Velenje je za zimske počitnice pripravila program dejavnosti za učence osnovnih šol. O alpski šoli smučanja in zimski šoli rokometa ste že bili obveščeni, v nadaljevanju pa vas obveščamo o ostalih aktivnostih.

ŠOLA SMUČARSKEGA TEKA

Potekala bo od 25. do 30. 1. in od 1. do 6. 2. 1988 na tekaških progah v Šentilju. Avtobus (kombi) bo vozil izpred Rdeče dvorane vsak dan ob 9. uri in se vračal okrog 12. ure. Za učence osnovnih šol Biba Röck in Karel Destovnik-Kajuh bo šola smučarskega teka v Šoštanju.
Za vse učence je šola brezplačna (financira jo ZTKO). Prijeve za učence velenjskih osnovnih šol zbiramo na ZTKO do 21. 1. 1988. Okvirne prijave lahko sporočite tudi po telefonu (854-824).

PLAVANJE

ZTKO organizira brezplačno prosto plavanje s prikazom tehnike plavanja v zimskem bazenu v Titovem Velenju od 25. do 29. 1. in od 1. do 5. 2. 1988 vsak dan od 10. do 12. ure. Plavanje je samo za učence, ki že znajo plavati.

DRSANJE

Krajevna skupnost Konovo bo pripravila drsališče, na katerem se bodo lahko učenci drsali brezplačno vsak dan počitnic od 10. do 12. ure.

TURNIR V NAMIZNEM TENISU

V četrtek, 4. 2. 1988 ob 15. uri bo v telovadnici podružnične šole Pesje odprti turnir v namiznem tenisu za učence in učenke četrtih do osmih razredov OŠ.
Kategorije: mlajše pionirke, mlajši pionirji, starejše pionirke, starejši pionirji. Igra se na dva dobljena seta po izločilnem sistemu. Najboljši trije v vsaki kategoriji prejmejo medalje. S seboj je treba prinesti lopar in športno opremo.

Zakaj tako?

V Rdeči dvorani skozi vse leto pripravljajo najrazličnejša športna tekmovanja, sejme, razstave in druge prireditve. Za vse in posebej še za sejme potrebujejo veliko polic, stojnic in drugih pripomočkov, ki jih je seveda treba po prireditvi tudi pospraviti. V Rdeči dvorani so »skladišče« našli kar ob steni, takorekoč pod milim nebom. Kaj ni to najbolj neprimerno mesto? Že zaradi dežja, snega in drugih vremenskih neprilik, povrh vsega pa si te predmete marsikdo lahko prilasti. Res so ob cesti postavili ograjo, vendar ta kaj malo pripomore k večji varnosti in zaščiti. In navsezadnje, ali vse to ne kvari videza lepe Rdeče dvorane, ki jo ob najrazličnejših priložnostih obiskujejo tudi gostje iz tujine. Tudi ob nedavni evropski reviji v malem nogometu so jo. Zares se torej zastavlja vprašanje, če v Rdeči dvorani ne morejo najti bolj primernega skladišča. (b. m.)

Invalidski šport

Po uspešno zaključeni sezoni v letu 1987 so se športniki—tekmovalci DI Velenje že kar na začetku leta uspešno spoprijeli z novim, še bolj zahtevnim programom dela. Prvi so začeli strelci, ki so uspešno izvedli že ob novoletnih praznikih svoje društveno tekmovanje in tudi organizirali prvi del občinskega prvenstva. Letos so se v ta tekmovanja uspešno vključile tudi invalidke. Že v preteklem tednu pa so se strelke in strelci izkazali na regijskem prvenstvu v Slovenskih Konjicah. Ženska ekipa je zasedla prvo mesto čeprav je bil to njen prvi nastop na uradnem prvenstvu izven naše občine. Za ekipo so nastopile: Silva Belot, Kristina Jehart in Anamarija Melanšek. Oslabljena moška ekipa v sestavi: Franjo Žučko, Dragutin Šafarić, Peter Jovanovič ter Milan Burger pa je bila druga, a upamo, da se je vseeno uvrstila za tekmovanje na republiškem prvenstvu, ki bo v februarju mesecu in to v Kranju!

-trih

MILIČNIKI SO ZAPISALI

KRŠILI SO JAVNI RED IN MIR

Malo pred polnočjo, 12. januarja je prišel na Postajo milice v Titovem Velenju hudo poškodovan Franc R. z Mute. Pred tem so ga v bližini Diska Fleck napadli in pretepli neznanci. Razburjeni Ešef Š. je 13. januarja v Šaleku fizično napadel predsednika hišnega sveta in ga pri tem tudi telesno poškodoval, tako da je moral ta iskati zdravniško pomoč. V gostišču Ograjšek v Šoštanju je 15. januarja razgrajal, razbijal in grozil gostom vinjeni Ivan S. Posredovati so morali miličniki, ki so ga prepeljali na Postajo milice, kjer so ga pridržali do istreznitve. V gostilni Pirh v Šentilju pa je 13. januarja malo po 21. uri razgrajal vinjeni Stanko T. Tudi njega so prepeljali miličniki na Postajo milice. 17. januarja so morali posredovati miličniki v samskem domu v Titovem Velenju, kjer je razgrajal in razbijal inventar vinjeni Zdravko B. Prepeljali so ga na Postajo milice. Seveda pa čaka vse kršitelje še zagovor pa verjetno tudi kazen pri sodniku za prekrške.

IZTIRILI VAGONI

Na železniški postaji v Titovem Velenju so se 12. januarja malo po 20. uri verjetno zaradi malomarnega dela kretničarja iztirili vagoni naloženi z belo tehniko Gorenja. Na tovoru in podvozju vagonov je nastala pri tem večja materialna škoda.

VLOMI V OSEBNE AVTOMOBILE

V noči na 11. januar je neznanec vlomil v osebni avtomobil Redža H. s Kersnikove ceste. Odnesel je avtoradijski sprejemnik z zvočniki. V noči na 13. januar pa so iz avtomobila Stanislava M. parkiranega na Jenkovi cesti neznanci odnesli rezervno kolo, ročno dvigalko in nekaj orodja.

naš čas radio velenje — Lestvica — super Fleck

Ponedeljek, 25. januarja na radiu Velenje

1. ALWAYS ON MY MIND — Pet shop boys
2. BODY NEXT TO BODY — Falco & Brigita Nielsen
3. MY ARMS KEEP MISSING YOU — Rick Astley
4. BALA BALA II — Francesco Napoli
5. FAITH — George Michael
6. G. T. O. — Sinita
7. WHEN I FALL IN LOVE — Rick Astley
8. HOT GIRL — Sabrina
9. CHINA BLUE — Fancy
10. GOOD BOYS ONLY WIN IN MOVIES — C. C. Catch

Moj predlog ______________________

Moj naslov ______________________